

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Чорноморський національний університет
імені Петра Могили

Кафедра управління земельними ресурсами

ПАНЧЕНКО ТИМУР ЗАХАРОВИЧ

«Особливості розробки проектів організації території землекористування»

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на здобуття ступеня вищої освіти бакалавр
галузі знань 19 «Архітектура та будівництво»
спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій»
за освітньо—професійною програмою «Геодезія та землеустрій»

Науковий керівник:
Лазарева О. В. д—р екон. наук,
професор

Рецензент:
ТОВ «Миколаївський земельно-
кадастровий інститут»

Миколаїв – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1.....	7
ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РОЗРОБКИ ПРОЄКТІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ТЕРИТОРІЇ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ	7
1.1 Історія земельних відносин і землеустрою в Україні.....	7
1.2. Розробка проєктів організації землекористування у незалежній Україні	14
1.3 Досвід землеустрою в зарубіжних країнах	23
1.4 Нормативно-правове забезпечення розробки проєктів організації території землекористування.....	29
РОЗДІЛ 2.....	33
ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТЕРИТОРІЇ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ	33
2.1 Особливості організації землевпорядного проєктування природно- заповідних територій	33
2.2 Характеристика території природно-заповідного фонду.....	38
2.3 Аналіз законодавчо-методичної бази об'єкту дослідження	46
РОЗДІЛ 3.....	48
МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ВПОРЯДКУВАННЯ ІСНУЮЧОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОЇ ТЕРИТОРІЇ.....	48
3.1 Проєктне рішення щодо організації і встановлення меж території природно-заповідного фонду ландшафтного заказника місцевого значення "Сергіївський"	48
3.2 Комплекс топографо-геодезичних робіт	53
3.3 Перелік обмеження прав на територію ландшафтного заказника "Сергіївський"	54
ВИСНОВКИ	58
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	62
ДОДАТОК А	65
ДОДАТОК В.....	66
ДОДАТОК С.....	67
ДОДАТОК D	68
ДОДАТОК Е.....	69

ДОДАТОК F	70
ДОДАТОК G	71
ДОДАТОК H	72
ДОДАТОК I.....	73
ДОДАТОК J.....	74
ДОДАТОК K	75
ДОДАТОК L.....	76
ДОДАТОК M.....	77
ДОДАТОК N	78
ДОДАТОК O	79
ДОДАТОК P	80
ДОДАТОК Q	81
ДОДАТОК R.....	82
ДОДАТОК S	83
ДОДАТОК T	84
ДОДАТОК U	85
ДОДАТОК V	86
ДОДАТОК W.....	87
ДОДАТОК X	88

ВСТУП

Актуальність дослідження. В сучасних умовах, коли Україна стикається з численними викликами у сфері управління земельними ресурсами, розробка проєктів організації території землекористування набуває особливої важливості. Це завдання є ключовим для забезпечення сталого розвитку країни, захисту навколишнього середовища та ефективного використання земельних ресурсів. Однією з головних причин актуальності є необхідність раціонального використання земельних ресурсів. В Україні значна частина території використовується під сільськогосподарські потреби, тому оптимізація землекористування може суттєво підвищити продуктивність аграрного сектору, сприяти економічному зростанню та забезпечити продовольчу безпеку країни.

Збереження біорізноманіття та природних ландшафтів також є критично важливим завданням. В умовах інтенсивного землекористування та урбанізації природні екосистеми зазнають значного впливу. Проєкти організації території допомагають забезпечити збереження рідкісних та зникаючих видів, захистити природні резервати і національні парки, що сприяє збереженню природної спадщини України. Екологічна безпека та захист земельних ресурсів є ще одним важливим аспектом. Забруднення ґрунтів, ерозія, деградація земель та інші екологічні проблеми вимагають комплексного підходу до планування землекористування.

Розробка відповідних проєктів дозволяє впроваджувати заходи з відновлення та збереження земель, забезпечуючи їхнє сталий використання. Розробка проєктів організації території землекористування допомагає дотримуватися чинного законодавства, включаючи норми щодо охорони природи, земельного кодексу та будівельних норм. Це забезпечує правову визначеність та сприяє зниженню ризиків конфліктів, пов'язаних з використанням земельних ресурсів.

Мета роботи полягає у вивченні та аналізі особливостей розробки проєктів організації території землекористування. Завдання включають

дослідження сучасних підходів до планування землекористування, вивчення впливу різних методів організації території на ефективність використання земельних ресурсів та екологічний стан, аналіз ефективності впровадження різних проєктів організації території на прикладі конкретних регіонів, ідентифікація факторів, що впливають на вибір методів організації території.

Аналіз ефективності різних моделей організації землекористування потребують ідентифікації факторів, що впливають на вибір конкретних підходів до планування території та їх оптимального впровадження. Крім того, робота ставить за мету розробку рекомендацій з удосконалення системи організації території землекористування з метою підвищення продуктивності, екологічної стійкості та соціально-економічного розвитку в Україні.

Досягнення поставленої мети зумовило необхідність розв'язання таких завдань:

- дослідити теоретичні засади розробки проєктів організації території землекористування;
- проаналізувати історію земельних відносин і землеустрою в Україні;
- проаналізувати досвід землеустрою в зарубіжних країнах;
- вивчити нормативно-правове забезпечення розробки проєктів організації території землекористування;
- проаналізувати особливості організації території природно-заповідного фонду;
- вивчити організацію землевпорядного проєктування природно-заповідних територій;
- охарактеризувати території природно-заповідного фонду;
- аналіз законодавчо-методичної бази об'єкту дослідження;
- аналіз методичних засад впорядкування існуючого землекористування природно-заповідної території

Об'єктом прикладного дослідження є процес організації та перенесення в натуру території природно-заповідного фонду, а саме ландшафтного заказника місцевого значення "Сергіївський".

Предметом прикладного дослідження є теоретичні засади розробки проєктів організації території землекористування, нормативно-правове забезпечення організації території землекористування.

Методи дослідження. Дослідження виконувалось на основі наступних методів:

- монографічного – під час вивченні та узагальнені теоретичних засад організацій землекористування;
- системного аналізу – при аналізі нормативно-правового забезпечення організацій території землекористування;
- графічного – для наочності результатів бакалаврської роботи.
- абстрактно – логічного – при формуванні висновків роботи.

Інформаційну базу для виконання роботи створили науково-організаційні джерела Головного управління Держгеокадастру у Миколаївській області, матеріали проєктної діяльності ФОП "Малашина Лідія Петрівна", відповідні законодавчі акти та нормативно-правові документи Верховної Ради та Кабінету Міністрів України, інформаційні матеріали, що опубліковані у монографіях та інших працях вітчизняних і зарубіжних вчених, власні матеріали які були одержані при збиранні й аналізі даних по темі кваліфікаційної роботи.

Особистий внесок. Результати, отримані в роботі, належать автору особисто. Мета, завдання та висновки сформульовані автором особисто.

Структура і обсяг роботи. Кваліфікаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел. Загальний обсяг роботи становить 88 сторінок комп'ютерного тексту, з них основного – 57 сторінок, який містить 8 таблиць, кількість додатків – 24. Список використаних джерел із 27 найменувань викладено на 3 сторінках.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РОЗРОБКИ ПРОЄКТІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ТЕРИТОРІЇ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ

1.1 Історія земельних відносин і землеустрою в Україні

22 січня 1920 р. були опубліковані "Основні засади організації земельної справи в Україні", а 5 лютого 1920 р. — Закон про землю. Цей закон визначив, що право на користування землею мають лише трудящі, і їхнє землекористування є недоторканим, зберігаючи існуючі форми.

20 березня 1920 року IV Конференція визначила завдання ліквідації впливу куркульства в селі, розшарування селянства, звільнення бідноти від домінування куркулів та створення бойових класових організацій пролетарських і напівпролетарських верств. Ці організації мали стати надійною опорою для впровадження заходів влади.

Відповідно до декрету Всеукраїнського ЦВК від 9 травня 1920 року, у селах створюються комітети незаможних селян. Їм доручено наступні завдання: швидка реалізація закону про наділення землею та реманентом безземельних і малоземельних селян; впровадження закону про хлібну розверстку та забезпечення сільської бідноти часткою зібраного хліба; підтримка влади в утвердженні її на селі, включаючи боротьбу з бандитизмом, неписьменністю та впливом куркулів. [1, с. 39].

Всього на кінець 1920 р. в Україні було близько 960 сільськогосподарських артільей, а вже у 1923 р. — 3904 [2, с. 21].

Насильницька колективізація викликала сильний опір серед селянства. Опозиція поширилася навіть на нових власників землі, включаючи бідних селян, які отримали землю недавно. Були випадки нападів на урядових посадовців, зокрема убивств та підпалів. Тільки в першій половині 1930 року куркулі в Україні вчинили понад 150 вбивств і актів підпалу [2, с. 10].

Колективізація сільського господарства в Україні була в основному завершена влітку 1931 року у степових та Лівобережних регіонах, а в наступні роки охопила Правобережжя і Полісся. Починаючи з цього часу, в сільському господарстві України переважало велике соціалістичне виробництво, що значно змінило соціальну структуру селянства.

Під час суцільної колективізації було прийнято низку законодавчих актів, спрямованих на зміцнення колгоспного ладу, ліквідацію куркульства та забезпечення стабільності колгоспного землекористування.

У вересні 1932 року заборонили переділ земель між колгоспами та встановили умови їх передачі радгоспам та іншим колгоспам. Також визначили порядок зміни меж колгоспів у зв'язку з їхнім укрупненням чи розукрупненням з метою зміцнення сталості землекористування колгоспів.

7 липня 1935 року влада ухвалила постанову "Про видачу сільськогосподарським артільям державних актів на безстрокове (вічне) користування землею" [4, с. 60]. У результаті, протягом 1935-1937 років в Україні було виконано значний обсяг землевпорядних робіт, які остаточно ліквідували індивідуальні селянські землекористування.

Для забезпечення продуктами харчування армії та цивільного населення під час Другої світової війни промислові та інші підприємства та установи створювали широку мережу підсобних господарств для вирощування сільськогосподарської продукції.

Постановою від 7 квітня 1942 року "Про виділення земель для підсобних господарств та городництва робітників і службовців" передбачалося тимчасове використання земель колгоспів промисловими підприємствами, державними установами, організаціями та військовими частинами у випадку відсутності вільних міських земель і державного фонду. Ця передача здійснювалася лише за згодою колгоспів.

Під час внутрішньогосподарського землевпорядкування були розроблені заходи з поліпшення сінокосів і пасовищ, організації літніх таборів, впровадження прифермських і притабірних кормових сівозмін,

створення бригад з виробництва кормів, а також закріплення за ними кормових сівозмін і природних пасовищ.

У 1950 році в районах зрошуваного землеробства почали здійснювати внутрішньогосподарське землевпорядкування відповідно до постанови Ради Міністрів "Про перехід на нову систему зрошення з метою більш повного використання зрошуваних земель і поліпшення механізації сільськогосподарських робіт" [2, с. 15]. Згідно з цією постановою, постійна зрошувальна мережа з тимчасовим навантаженням мала бути замінена на тимчасову мережу, що використовувалася лише під час поливу.

Наявність дрібних тваринницьких ферм у колгоспах уповільнювала процес механізації та підвищення продуктивності у галузі тваринництва.

Перетворення колгоспів на великі високомеханізовані господарства та зростання кількості кваліфікованих кадрів на селі, здатних самостійно вирішувати питання виробництва, призвели до гальмування розвитку продуктивних сил сільського господарства через застарілі МТС. Крім того, співіснування на одній території двох господарств (МТС та колгоспів) призводило до подвійності у керівництві колгоспами, знижувало відповідальність за виробництво та збільшувало витрати. Така ситуація перешкоджала більш продуктивному використанню землі, техніки та трудових ресурсів.

У 1959-1960 роках зміст внутрішньогосподарського землевпорядкування істотно змінився. Після реорганізації МТС у 1958 році, з організацією комплексних бригад у колгоспах, з'явився новий елемент — розміщення виробничих ділянок цих комплексних бригад.

У 1962-1963 роках у вибраних опорних господарствах проводилося землевпорядкування, що отримало назву "науково обґрунтованої організації території". Ці проекти землевпорядкування надавали велику увагу встановленню оптимальних розмірів виробничих підрозділів (відділень, виробничих ділянок, бригад, ферм), впровадженню раціональних сівозмін,

правильному розташуванню полів та розробці агролісомеліоративних та інших заходів.

В результаті детальних ґрунтових обстежень було виявлено значні площі земель, що зазнали водної ерозії. Тому в 1963-1965 роках інститут "Укрземпроект" розпочав експериментальні роботи з протиерозійної організації території [3, с.10].

Наприклад, у Харківській області були складені проекти для 11 господарств Північно-Донецької яружно-балкової системи на площі 52,4 тис. га, де 51,8% земель піддавалися ерозії. У Житомирській області аналогічні проекти розробили для 10 господарств на площі 44,6 тис. га, де ерозії піддалося 73,5% земель. Ці роботи продовжувалися й у наступні роки [3, с. 18].

У 1962-1965 рр. виконувалися нові завдання, такі як складання проектів освоєння зрошуваних земель в Україні та проектів землевпорядкування з одночасним створенням організаційно-державних планів. Також розпочалися дослідні роботи з розробки земельного кадастру.

Основними заходами для підвищення культури землеробства стали: раціональне використання земель, впровадження ефективних сівозмін, боротьба з ерозією ґрунтів, створення захисних лісонасаджень, розробка планів організаційно-господарського устрою колгоспів і радгоспів, завершення складання ґрунтових карт та проведення якісної оцінки земель.

У 1968 році було створено Державний науково-дослідний інститут земельних ресурсів (ДІЗР) для проведення наукових досліджень з раціонального використання земельних ресурсів, захисту ґрунтів від ерозії, методів упорядкування землекористування, обліку та оцінки якості земель, а також прогнозування їх використання.

При розробці проектів внутрішньогосподарського землевпорядкування в районах, схильних до водної ерозії, сільськогосподарські угіддя поділяли на категорії за ступенем еродованості. Для кожної категорії розроблялися конкретні агротехнічні, організаційно-господарські, лісомеліоративні та

гідротехнічні заходи. Більше уваги приділяли економічному обґрунтуванню проєктів міжгосподарського та внутрішньогосподарського землевпорядкування, детальній розробці елементів, таких як розміщення виробничих підрозділів, організація території угідь і сівозмін, та розміщення дорожньої мережі.

У 1969 році був прийнятий Типовий Статут колгоспу, який став ще одним важливим документом з регулювання земельних відносин.

У 1970 році в Україні був прийнятий Земельний кодекс.

У період з 1971 по 1975 роки землевпорядні роботи охоплювали широкий спектр завдань. Серед них були складання схем землевпорядкування для районів і областей, проведення міжгосподарського і внутрішньогосподарського землевпорядкування з акцентом на протиерозійні заходи, розробка планів організаційно-господарського устрою та проєктно-кошторисної документації для впровадження протиерозійних заходів. Також велися роботи з корінного поліпшення сільськогосподарських угідь, які не вимагали осушення, проводилися різноманітні знімальні роботи, включаючи ґрунтові, геоботанічні, агрогосподарські та інші види обстежень. Окрім цього, здійснювався державний облік земель з якісною та економічною оцінкою, а також складання схем районного планування та інших супутніх документів [3, с. 25].

Рада Міністрів СРСР 6 березня 1975 р. прийняла постанову "Про видачу землекористувачам державних актів на право користування землею", а 10 червня 1977 р. — постанову "Про порядок ведення державного земельного кадастру" [1, с. 50].

Після прийняття постанови стали широко проводитися роботи із земельного кадастру, визначення продуктивної здатності земель різної якості. Перед запровадженням цього підходу проводились тривалі наукові дослідження та практичні випробування, що врешті-решт створили основу для розробки єдиної загальносоюзної методики оцінки земель. У 1977 - 1980

рр. за цією методикою силами інституту "Укрземпроект" була проведена оцінка земель.

Проблеми, які виникали в розвитку сільськогосподарського сектора, що і в 80-ті роки залишався в стані, що відповідав періоду формування адміністративно-командної системи управління, суттєво вплинули на використання земель та характер землевпорядних робіт.

У сільському господарстві України спостерігалось не лише зниження темпів його зростання, але й абсолютне скорочення обсягів багатьох видів продукції. Зокрема, у 1981 - 1985 рр. виробництво цукрових буряків зменшилося порівняно з 1976 - 1980 рр. майже на 7 млн. т, соняшнику - на 135 тис. т, картоплі - на 529 тис. т, овочів - на 202 тис.т [4, с. 9]. Нестабільністю характеризувалося і виробництво тваринницької продукції.

Продовольча програма країни встановила ряд завдань, вирішення яких потребувало подальшого вдосконалення організації території та регулювання земельних відносин. Серед них особливе значення мало покращення управління земельними ресурсами. Зміни в організації управління виробництвом, зростання вартості землі і потреба в більш обережному розподілі між галузями народного господарства потребували подальшого вдосконалення структури, змісту, форм і методів використання землі.

Важливим соціально-економічним завданням стала рекультивація земель, які постраждали від діяльності промисловості. У різних районах значні площі, де розташовані відпрацьовані кар'єри, терикони, порожні чи породи, зазнали пошкоджень поверхневого шару під час геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт. Ці території не лише залишаються без використання в національному господарстві, але також негативно впливають на екологічний стан регіону. В даний час розроблені методи рекультивації таких земель.

У вирішенні продовольчої проблеми значне місце приділялось підсобним господарствам промислових, транспортних та інших несільськогосподарських підприємств і організацій, їхнє створення і

функціонування повинно було здійснюватись тільки на основі проєктів землевпорядкування.

У зв'язку з розвитком особистого підсобного господарства сільських жителів проєкти землевпорядкування сільськогосподарських підприємств повинні були враховувати потреби в кормах для худоби в особистому користуванні, передбачати ділянки для її випасання і сінокосіння.

Масштаби землевпорядних робіт з організації використання земель можна оцінити за даними, представленими у таблиці 1.

Таблиця 1

Тенденції зміни землевпорядкування сільськогосподарських підприємств і господарств за період 1940 -1990 рр.

Показник	1940р.	1960р.	1970р.	1980р.	1985р.	1990р.
Кількість колгоспів	28637	9745	9244	7096	7442	8595
У тому числі без риболовецьких	28374	9634	9141	7016	7363	8595
З них колгоспних дворів, тис.	3990	5734	5061	4526	4349	9206
Кількість усіх радгоспів	929	902	1605	2110	2273	4525
Чисельність міжгосподарських сільськогосподарських	-	-	1701	3510	3404	204
У тому числі міжгосподарських сільськогосподарських підприємств	-	-	491	1549	1103	204
Селянських господарств	-	-	-	-	-	332
Кількість сімей, які мали в користуванні колективні сади, тис.	-	-	-	-	-	2060

Джерело: сформовано автором на підставі [5, с. 15]

Ефективність заходів, проведених та використання земель у сільському господарстві можна оцінити на основі інформації, наведеної у таблиці 2.

Таблиця 2

Тенденції росту врожайності сільськогосподарських культур за період
1940 -1990 рр.

Культури	Роки						
	1940	1950	1960	1961-1965	1966-1970	1981-1985	1986-1990
Зернові	12,4	10,2	15,8	17,5	21,4	23,7	30,8
Цукрові буряки	159,0	177,0	218,0	198,0	267,0	231,0	267,0
Соняшник	13,1	8,1	11,0	13,8	16,4	14,8	17,5
Картопля	101,0	107,0	89,0	88,0	100,0	124	122,0
Овочі	113,0	62,0	103,0	105,0	119,0	151	154,0

Джерело: сформовано автором на підставі [5, с. 15]

Так з 1960 р. по 1990 р. різко зросла (майже подвоїлася) врожайність зернових (з 15,8 ц/га до 30,8 ц/га) [5, с. 15].

Отже, як свідчить проведений аналіз, вживані землевпорядні та інші заходи сприяли підвищенню ефективності використання земель.

1.2. Розробка проектів організації землекористування у незалежній Україні

Значущість землі у суспільному житті та масштабні земельні перетворення є ключовими факторами, що визначають швидкість становлення і розвитку нової соціально-економічної формації України. Особливо гостро потреба в реформуванні земельних відносин відчувалася в сільському господарстві, де земля є головним засобом виробництва.

Земельна реформа в Україні розпочалася 15 березня 1991 року, коли набули чинності прийняті Верховною Радою України 18 грудня 1990 року Земельний кодекс та постанова "Про земельну реформу" [6, с. 18]. З цієї дати всі землі України було оголошено об'єктом земельної реформи.

Головну роль у проведенні земельної реформи мали відігравати місцеві ради та Рада Міністрів, яким було доручено:

1. Провести інвентаризацію земель для виявлення нераціонального використання та екологічних порушень.
2. Зареєструвати громадян, які бажають організувати фермерські господарства або інші види землекористування.
3. Аналізувати запити на надання земель для різних потреб.
4. Розглянути обґрунтованість потреб у землях станом на 1 листопада 1990 року.
5. Вирішити питання про припинення неправомірного землекористування та передати ці землі громадянам.
6. Розробити пропозиції щодо перерозподілу земель і розглянути їх на засіданнях рад.

13 березня 1992 р. було прийнято нову редакцію Земельного кодексу [8] України і постанову Верховної Ради України "Про прискорення земельної реформи та приватизацію землі"[9].

При ухваленні нової редакції Земельного кодексу України відбулася юридична демонополізація земельної власності. Крім державної власності на землю, запроваджувалися колективна та приватна власність. Усі форми земельної власності оголошувалися рівноправними, що створило умови для різноманітного та справедливого розподілу землі між громадянами та організаціями.

Початок приватизації земель зумовив необхідність впровадження нових організаційно-правових заходів державними органами. Проте методи здійснення земельної реформи залишилися практично незмінними, з місцевими радами, що і надалі відігравали головну роль у реформуванні земельних відносин.

Указом Президента України від 10 листопада 1994 р. "Про невідкладні заходи щодо прискорення земельної реформи у сфері сільськогосподарського виробництва" [10] змінено напрями реформування земельних відносин.

У перші роки альтернативні форми господарювання на землі формувалися шляхом адміністративного вилучення земель у колгоспів та радгоспів з подальшим наданням їх громадянам для ведення селянських (фермерських) господарств. З прийняттям указу цей процес почав здійснюватися шляхом трансформації внутрішньої структури землекористування колективних сільськогосподарських підприємств через паювання, що відкривало можливості для створення інших форм господарювання.

Особливості вказаного Указу полягають у тому, що:

- по-перше, об'єктом реформування став весь сільськогосподарський земельний фонд країни, а не тільки землі, вилучені із земель колгоспів та радгоспів і передані до складу земель запасу для перерозподілу;

- по-друге, у дію введено нову "рушійну силу" земельної реформи — членів сільськогосподарських підприємств. На попередніх етапах реформи вони відігравали пасивну роль, а тепер громадяни — члени таких підприємств — одержали право ініціювати процес приватизації земель.

Основи юридичної демонополізації земельної власності були встановлені Законом України від 30 січня 1992 року "Про форми власності на землю" [11], який передбачав, що крім державної форми, на землю можуть бути введені колективна і приватна форми власності.

З прийняттям Указу Президента України від 10 листопада 1994 р. "Про невідкладні заходи щодо прискорення земельної реформи у сфері сільськогосподарського виробництва" [10] роль права спільної власності фізичних осіб у колективній власності на землю значно зросла:

1. Розмір земельної частки (паю) визначався один раз і фіксувався в сертифікаті.
2. Обчислення розміру паю базувалося лише на кількості членів колективу, що збільшувало його розмір.
3. Члени підприємств могли вільно розпоряджатися своєю часткою, включаючи продаж, дарування, обмін, передачу у спадок, або отримати її в

приватну власність. Граничний розмір приватної земельної ділянки не перевищував 50 га ріллі і 100 га усіх земель.

Процес приватизації земель значно прискорився, і до 1993 року кількість громадян, що стали власниками земельних ділянок, зросла до 2,5 мільйонів. Станом на 1 січня 2000 року близько 10,7 мільйонів громадян України, що становить 80,4%, вже реалізували своє право на приватизацію землі [7, с. 100].

У 2003 році в Україні було запроваджено державний земельний кадастр, що стало важливим кроком у розвитку земельних відносин і забезпеченні прозорості управління земельними ресурсами. Основними аспектами цієї реформи були:

- створення єдиної бази даних: Об'єднання інформації про всі земельні ділянки в країні, включаючи їх розташування, розмір, цільове призначення та власників;
- покращення управління землею: Забезпечення точного обліку земельних ресурсів, що сприяє раціональному використанню та охороні земель;
- прозорість і доступність: Надання громадянам і організаціям доступу до інформації про земельні ділянки, що сприяло зниженню корупційних ризиків і спрощенню земельних операцій;

Це запровадження стало основою для подальших реформ у сфері земельних відносин та розвитку ринку землі в Україні.

У 2008 році в Україні було запроваджено електронну систему реєстрації земель, що стало важливим кроком у модернізації земельних відносин. Основні аспекти цієї реформи включають:

- цифровізація даних: перехід від паперових до електронних документів, що значно підвищило точність і зручність обліку земельних ресурсів;

- прискорення процесів: автоматизація процесів реєстрації земельних ділянок дозволила значно скоротити час обробки заявок і знизити адміністративні витрати;
- покращення доступу до інформації: створення електронного порталу, де громадяни та юридичні особи можуть отримати інформацію про земельні ділянки, сприяло підвищенню прозорості та зниженню корупційних ризиків;

Ця система стала основою для подальшого розвитку цифрових технологій у сфері землекористування в Україні, забезпечуючи ефективніше управління земельними ресурсами.

У 2013 році в Україні було впроваджено Національну кадастрову систему (НКС), що стало значним кроком у модернізації управління земельними ресурсами. Основні аспекти цієї реформи включають:

1. Інтегрована база даних:
 - створення єдиної інтегрованої бази даних, яка містить інформацію про всі земельні ділянки, включаючи їх межі, площу, цільове призначення, власників та обмеження.
2. Електронний кадастр:
 - перехід до електронного формату ведення кадастрових даних, що забезпечило більш точне та ефективне управління земельними ресурсами.
3. Публічний доступ:
 - створення публічної кадастрової карти, доступної онлайн, де кожен може переглянути інформацію про земельні ділянки. Це сприяло підвищенню прозорості та зниженню корупційних ризиків.
4. Спрощення процедур:
 - автоматизація процесів реєстрації та внесення змін до кадастрових даних, що знизило адміністративні бар'єри та прискорило обробку заявок.
5. Міжнародні стандарти:

- впровадження системи відповідно до міжнародних стандартів, що підвищило довіру до кадастрових даних як всередині країни, так і з боку іноземних інвесторів.

Введення Національної кадастрової системи забезпечило ефективніше управління земельними ресурсами, спростило доступ до інформації для громадян та бізнесу, а також сприяло підвищенню прозорості в сфері земельних відносин.

У 2014 році було створено держгеокадастр. Шляхом перетворення Державного агентства земельних ресурсів України, що існувало з 2011 року.

Створення Держгеокадастру сприяло покращенню управління земельними ресурсами, забезпечило прозорість і доступність кадастрової інформації, а також підвищило ефективність контролю за використанням земель.

Основні аспекти цієї реформи включають:

1. Консолідація функцій:

- об'єднання в одному органі функцій з управління геодезичними, картографічними та кадастровими питаннями, що забезпечило більш скоординований підхід до управління земельними ресурсами.

2. Реєстрація та облік земель:

- підвищення ефективності реєстрації земельних ділянок та ведення кадастру, що сприяло більш точному обліку земельних ресурсів та зменшенню бюрократичних бар'єрів.

3. Моніторинг земель:

- впровадження системи моніторингу використання земель, що дозволяє своєчасно виявляти порушення та приймати відповідні заходи.

4. Цифрові технології:

- активне впровадження цифрових технологій, включаючи електронні сервіси для громадян та бізнесу, що полегшило доступ до кадастрової інформації та знизило корупційні ризики.

5. Міжнародна співпраця:

- співпраця з міжнародними організаціями та впровадження кращих світових практик у сфері геодезії, картографії та кадастру.

У 2015 році в Україні відбулося значне розширення електронних послуг у сфері землекористування, що сприяло модернізації та підвищенню ефективності управління земельними ресурсами.

Основні аспекти цієї реформи включають [12]:

1. Запуск електронного кабінету:

- впровадження онлайн-платформи, де громадяни та юридичні особи можуть подавати заявки, отримувати витяги з Державного земельного кадастру, а також здійснювати інші операції в електронному форматі.

2. Автоматизація послуг:

- автоматизація процесів обробки заявок та видачі документів, що значно скоротило час виконання адміністративних процедур і знизило навантаження на державні органи.

3. Прозорість та доступність:

- забезпечення прозорого доступу до інформації про земельні ділянки через публічні кадастрові карти, що дозволило знизити корупційні ризики та забезпечити відкритість даних для всіх зацікавлених сторін.

4. Взаємодія з іншими системами:

- інтеграція з іншими державними реєстрами та базами даних, що дозволило забезпечити комплексний підхід до управління земельними ресурсами та підвищити точність і актуальність інформації.

5. Електронні аукціони:

- впровадження електронних аукціонів для продажу та оренди земельних ділянок, що сприяло підвищенню конкуренції та прозорості на ринку землі.

У 2021 році відбулося скасування мораторію на продаж сільськогосподарських земель в Україні, що стало важливою віхою в земельній реформі країни.

Основні аспекти скасування [13]:

1. Легалізація ринку землі:

- власники сільськогосподарських земель отримали право продавати свої ділянки, що дозволило вільний обіг земельних ресурсів.

2. Правові обмеження:

- до 2024 року купувати сільськогосподарські землі можуть лише фізичні особи-громадяни України з обмеженням до 100 гектарів на людину. З 2024 року планується дозволити покупку юридичним особам з обмеженням до 10 тисяч гектарів.

3. Захист прав власників:

- забезпечення правового захисту власників земель та впровадження механізмів запобігання рейдерству.

4. Економічні наслідки:

- стимулювання розвитку аграрного сектора, залучення інвестицій, підвищення ефективності використання земельних ресурсів.

5. Прозорість процесу:

- використання електронних аукціонів для продажу державних та комунальних земель, що сприяло підвищенню прозорості та конкуренції на ринку.

У 2022 році в Україні був запуск повноцінний ринок землі, що стало ключовим етапом у реформуванні земельних відносин. Цей крок включав впровадження нових механізмів для забезпечення прозорості та ефективного управління земельними ресурсами.

Основні аспекти цієї реформи включають:

1. Розширення прав власників:

- збільшення можливостей для фізичних осіб та юридичних компаній купувати та продавати сільськогосподарські землі.

2. Електронні сервіси:

- запуск електронних сервісів для проведення земельних аукціонів та оформлення угод, що забезпечило прозорість та зручність для користувачів.

3. Інвестиційна привабливість:

- підвищення привабливості українського аграрного сектору для іноземних та внутрішніх інвесторів через створення прозорого та регульованого ринку землі.

4. Регуляторні механізми:

- встановлення чітких правил та обмежень для захисту прав власників та запобігання спекуляціям, зокрема обмеження на максимальну площу землі, яка може бути у власності однієї особи чи компанії.

5. Залучення громадськості:

- активна участь громадських організацій та залучення суспільства до процесу управління земельними ресурсами через відкриті дані та громадський контроль.

У 2023 році Україна продовжила розвивати цифрові технології для управління земельними ресурсами, зокрема через інтеграцію з іншими державними реєстрами. Основні аспекти цієї ініціативи включають [14]:

1. Інтеграція реєстрів:

- злиття земельного кадастру з іншими державними реєстрами, такими як реєстр нерухомості та демографічний реєстр, що забезпечує комплексний підхід до управління даними та підвищує точність і актуальність інформації.

2. Цифрові сервіси:

- розширення спектра електронних послуг, включаючи можливість онлайн-реєстрації земельних ділянок, отримання витягів та інших документів, що робить процеси швидшими та зручнішими для громадян і бізнесу.

3. Публічний доступ та прозорість:

- покращення доступу до земельної інформації через публічні кадастрові карти та портали, що підвищує прозорість і дозволяє громадськості контролювати процеси.

4. Автоматизація процесів:

- впровадження автоматизованих систем для обробки та аналізу земельних даних, що знижує адміністративне навантаження та мінімізує людський фактор.

5. Кібербезпека:

- посилення заходів з кібербезпеки для захисту електронних систем і даних від несанкціонованого доступу та кібератак.

6. Міжнародна співпраця:

- обмін досвідом і технологіями з міжнародними партнерами, впровадження найкращих світових практик у сфері земельного управління.

Ці заходи сприяють більш ефективному та прозорому управлінню земельними ресурсами, підвищуючи рівень довіри з боку громадян та інвесторів, а також сприяють економічному розвитку країни.

1.3 Досвід землеустрою в зарубіжних країнах

За кордоном термін "землеустрій" не використовується. Замість нього в англійській мові вживаються такі поняття, як Land Use Planning (планування використання земель або зонування територій), Physical Planning (територіальне планування), Land Management (земельний менеджмент, що охоплює реалізацію державних, регіональних та муніципальних програм з раціонального управління землекористуванням і розвитку територій), Land Survey (межування і земельна зйомка, включаючи кадастрові роботи та картографію) і Land Administration (управління земельними ресурсами, що стосується ієрархії влади).

У французькій мові поняття "Aménagement Foncier" близьке до "землеустрою", а у німецькій мові це "Flurbereinigung". Ця різниця в термінології обумовлена історичними причинами, відмінностями у формуванні земельних відносин та земельної власності, а також різними підходами вчених в рідній та зарубіжній науці [15, с. 23].

У Німеччині, де у великих поміщицьких господарствах необхідно було планувати дороги, системи зрошення та сівозміни, внутрішньогосподарське землевпорядкування виникло на початку XIX століття. На сьогоднішній день держава контролює ринок сільськогосподарських угідь, щоб уникнути спекуляції земельними ділянками. Більше 90% земель знаходиться у приватній власності [15, с. 47].

Законодавство забороняє дроблення лісових та сільськогосподарських ділянок, їх відчуження та зміну дозволеного використання. Велике значення надається контролю за раціональним використанням земель, щоб забезпечити їх ефективне і стає використання.

Німеччина — федеративна держава. Кожна федеральна земля розробляє власний комплекс заходів щодо розвитку землекористування на підконтрольних територіях. Ці плани публічно обговорюються на громадських слуханнях. Міжгосподарське землевпорядкування в основному здійснюється шляхом консолідації земельних ділянок та упорядкуванням землекористування [17, с. 25].

У Фінляндії влада поділяється на центральний, регіональний та місцевий рівні. Фінським законодавством передбачено, що місцева влада має право на переважну купівлю нерухомості з метою захисту інтересів муніципалітету. Примітно, що у Фінляндії сприятлива екологічна ситуація, яка позитивно впливає на якість ґрунтів і продукції. Державна політика орієнтована на зменшення обсягів виробництва сільськогосподарської продукції до рівня самозабезпечення, що допомагає підтримувати високу якість екологічного середовища і продукції. Землевпорядкування входить до функцій державної та місцевої муніципальної влади. Планування території

здійснюється на трьох рівнях: державному, губернському та муніципальному. Землепорядкування сільських територій орієнтоване на природоохоронні заходи [17, с. 36].

У США існують два основних рівні влади — федеральний та рівень штатів. У галузі планування та розвитку землекористування відсутнє єдине законодавство. Кожен штат розробляє власні документи згідно зі своїми програмами розвитку та організації території. Для цього в уряді кожного штату діють спеціальні відділи, відомі як Управління з планування. Контроль за розвитком здійснюється на рівні штату з частковим делегуванням повноважень місцевим органам влади. Основою планування територій є їх зонування. Сформована законодавча система обмежує переорієнтування сільськогосподарських земель в інші категорії. В процесі планування використання сільськогосподарських земель велике значення має їх економічна оцінка.

У США оцінкою сільськогосподарських угідь займається Служба охорони природних ресурсів (СОПР), яка є технічним відділом Департаменту сільського господарства. СОПР використовує три системи оцінки якості сільськогосподарських земель: класифікацію найважливіших земель для сільського господарства, бонітувальну-класифікаційну систему та оцінку ґрунтів та їх потенціалу. Для найбільш цінних земель розроблено узагальнену класифікацію, що виділяє кращі та унікальні сільськогосподарські землі, а також землі, що мають значення на рівні штату або місцевого рівня. Категорії "землі, значущі в масштабах штату" і "землі місцевого значення" грають велику роль для економіки штату або округу [15, с. 349].

Канада є конституційною монархією, і планування та організація землекористування тут мають багато спільного з англійським порядком. Існує ієрархія рівнів влади: федеральний, провінційний (провінція є одиницею адміністративно-територіального поділу в Канаді) та місцевий.

У Канаді понад 90% земель перебуває у державній власності, проте близько 98% сільськогосподарських земель знаходиться у приватній власності. Законодавчі питання в основному регулюються владою провінцій. У деяких провінціях, таких як Британська Колумбія, Ньюфаундленд і Квебек, встановлені дуже жорсткі заходи за порушення використання сільськогосподарських земель [15, с. 407]. Веденням земельного кадастру в Канаді безпосередньо займається Служба інвентаризації земель. Обстеження земель здійснюється в рамках інвентаризації, що передбачає розподіл земельних ділянок відповідно до їх потенціалу. Розрізняють оцінку і класифікацію земель за можливостями використання у сільському господарстві, лісовому господарстві, для рекреаційних цілей, відтворення диких копитних тварин та водоплавних птахів [15, с. 409].

У Великій Британії основним власником землі є королівська влада, тому найбільш поширеними є угоди купівлі-продажу прав на землю. Держава суворо контролює зміну дозволеного використання земель, оскільки це безпосередньо впливає на їх вартість. Планування території здійснюється на всіх рівнях влади: державному, регіональному та місцевому. В країні широко застосовуються принципи територіального землеустрою [17, с. 67]. Моніторингом земель і ґрунтів в Англії займається Департамент навколишнього середовища, продовольства і справ сільської місцевості.

У процесі вивчення властивостей сільськогосподарських земель у Англії було виділено 5 класів земель за ступенем продуктивності:

1-й клас — землі з дуже незначними або відсутніми обмеженнями для сільськогосподарського використання (найкращі за якістю та продуктивністю);

2-й клас — землі з помірними обмеженнями, які впливають на обробіток деяких культур;

3-й клас — землі середньої якості з обмеженнями, що зумовлені складом ґрунту, рельєфом або кліматом;

4-й клас — землі з серйозними обмеженнями (незадовільні ґрунтові умови, придатні лише для вирощування трав);

5-й клас — землі з дуже серйозними обмеженнями (переважно використовуються для трав або пасовищ) [17, с. 69].

Нідерланди – країна, що посідає третє місце у світі за обсягами експорту сільськогосподарської продукції. Планування використання земель здійснюється на різних рівнях влади – національному, провінційному та муніципальному. Розвиток території здійснюється відповідно до державних планів, які створюються на періоди від 10 до 20 років. Провінційні та муніципальні плани є більш деталізованими і спрямовані на забезпечення стабільності у керуванні земельними ресурсами. У Голландії відбувається постійний обіг земель, тому територіальне планування — основа проведення заходів, пов'язаних з використанням та охороною земель [18, с.15]. Для вирішення завдань національного планування використовується землевпорядкувальна класифікація, яка враховує ґрунтові характеристики, гідрологічні умови та клімат. В рамках цієї класифікації виділяються такі види використання земель: рілля, пасовища, сади, ліси, природні заповідники, спортивні майданчики, малоповерхова житлова забудова та основні дороги [18, с. 17].

Франція має республіканську форму уряду, що передбачає існування центральної, регіональної та місцевої влади. Уряд Франції регулює оборот купівлі-продажу земельних ділянок з метою запобігання спекуляціям.

Землеустрій в основному представлено зонуванням території [17, с. 54]. Політика землекористування включає схему організації території району та планування розвитку місцевих громад. Визначення зон у таких планах прогнозує динаміку цін на наступні п'ять років. Міністерство постачання, транспорту та житла відповідає за земельну політику. Дії щодо раціонального використання землі базуються на проектах землеустрою, які розробляють різні компанії. Взагалі, у Франції переважають орендні угоди, при цьому орендарям надається підтримка у виборі земельних ділянок, а

також надаються пільги на отримання кредитів для розвитку сільськогосподарського бізнесу. Проте відбір орендарів є жорстким - влада оцінює їхній досвід у сільському господарстві та наявність стартового капіталу. Ця практика також вживається в Англії, Австрії та Нідерландах [17; 18].

У Австрії функції влади розділені на трьох рівнях: федеральному, регіональному та місцевому. Тут існує високорозвинена система територіального землевпорядкування, що перебуває в компетенції всіх рівнів управління і активно досліджується далі [16, с. 293]. Федеральний рівень відповідає за розробку основних законів, які регулюють землекористування в окремих адміністративних одиницях. На місцевому рівні вирішуються завдання з планування розвитку всієї підконтрольної території, включаючи розробку концепції розвитку, плану землекористування та плану забудови. Велика увага приділяється охороні земель, близько трьох чвертей фермерів Австрії отримують державну підтримку на впровадження природоохоронних заходів. Важливу роль у цьому відіграє також участь держави в Європейському Союзі [17, с. 72].

У країнах, таких як Німеччина, Бельгія, Франція, Ірландія, Італія та Люксембург, сільськогосподарські підприємства сплачують податок, який залежить від їхнього доходу. У той час як у Данії, Нідерландах та Великобританії, податкові ставки для сільськогосподарських підприємств не відрізняються від ставок для промислових [17, с. 77].

Зазначені вище підходи до землевпорядкування та класифікації земель є важливими для ефективного використання земельних ресурсів і можуть бути успішно адаптовані до українських умов.

1.4 Нормативно-правове забезпечення розробки проєктів організації території землекористування

Розробку проєктів організації території землекористування забезпечує основна нормативно-правова база:

- Земельний кодекс України;
- Закон України "Про землеустрій";
- Закон України "Про Державний земельний кадастр";
- Закон України "Про оренду земель".

Землеустрій являє собою комплекс соціально-економічних і екологічних заходів, а також організаційних, правових та інженерно-технічних дій, спрямованих на регулювання земельних відносин та раціональну організацію територій адміністративно-територіальних одиниць і господарюючих суб'єктів. Ці дії здійснюються під впливом суспільно-виробничих відносин і розвитку продуктивних сил.

Згідно статті 6 Закону України "Про землеустрій" принципами землеустрою є [20]:

- забезпечення науково обґрунтованого розподілу земельних ресурсів між галузями економіки з метою раціонального розміщення продуктивних сил, комплексного економічного і соціального розвитку регіонів, формування сприятливого навколишнього природного середовища;
- організація використання та охорони земель із врахуванням конкретних зональних умов, узгодженості екологічних, економічних і соціальних інтересів суспільства, які забезпечують високу економічну і соціальну ефективність виробництва, екологічну збалансованість і стабільність довкілля та агроландшафтів;
- створення умов для реалізації органами державної влади, органами місцевого самоврядування, фізичними та юридичними особами їхніх конституційних прав на землю;
- забезпечення пріоритету сільськогосподарського землеволодіння і землекористування;

- забезпечення пріоритету вимог екологічної безпеки, охорони земельних ресурсів і відтворення родючості ґрунтів, продуктивності земель сільськогосподарського призначення, встановлення режиму природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення;

- відкритості та доступності документації із землеустрою, публічності її погодження та затвердження.

Посилаючись на статтю 2 Закону України "Про землеустрій" призначенням землеустрою є [20]:

- реалізація державної політики щодо використання та охорони земель, здійснення земельної реформи, вдосконалення земельних відносин, наукове обґрунтування розподілу земель за цільовим призначенням з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів, формування раціональної системи землеволодіння і землекористування, створення екологічно сталих агроландшафтів тощо;

- надання інформації для правового, економічного, екологічного і містобудівного механізмів регулювання земельних відносин на національному, регіональному, локальному і господарському рівнях шляхом встановлення особливого режиму та умов використання й охорони земель;

- встановлення і закріплення на місцевості меж адміністративно-територіальних одиниць, територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення, меж земельних ділянок власників і землекористувачів;

- прогнозування, планування і організацію раціонального використання та охорони земель на національному, регіональному, локальному і господарському рівнях;

- організація території сільськогосподарських підприємств, установ і організацій з метою створення просторових умов для еколого-економічної оптимізації використання та охорони земель

сільськогосподарського призначення, впровадження прогресивних форм організації управління землекористуванням, удосконалення структури і розміщення земельних угідь, посівних площ, системи сівозміни, сінокосо- і пасовищезміни;

- розробка і здійснення системи заходів із землеустрою для збереження природних ландшафтів, відновлення та підвищення родючості ґрунтів, рекультивації порушених земель і землювання малопродуктивних угідь, захисту земель від ерозії, підтоплення, висушення, зсувів, вторинного засолення, закислення, заболочення, ущільнення, забруднення промисловими відходами та хімічними речовинами тощо, консервації деградованих і малопродуктивних земель, запобігання іншим негативним явищам;

- організацію території підприємств, установ і організацій з метою створення умов сталого землекористування та встановлення обмежень і обтяжень (земельних сервітутів) у використанні та охороні земель несільськогосподарського призначення;

- отримання інформації щодо кількості та якості земель, їхнього стану та інших даних, необхідних для ведення державного земельного кадастру, моніторингу земель, здійснення державного контролю за використанням та охороною земель.

Отже, закон "Про землеустрій" регулює процеси організації раціонального використання земельних ресурсів та управління земельними відносинами в Україні. Він визначає правові, економічні та екологічні основи землеустрою, встановлює порядок проведення землеустрою, його завдання та обов'язкові вимоги. Закон спрямований на забезпечення ефективного використання і охорони земель, створення умов для сталого розвитку територій, а також інтеграцію земельної інформації в єдину систему державного управління.

Згідно 2 статті Закону України "Про державний земельний кадастр" державний земельний кадастр ведеться з метою інформаційного

забезпечення органів державної влади та органів місцевого самоврядування, фізичних та юридичних осіб при [21]:

- регулюванні земельних відносин;
- управлінні земельними ресурсами;
- організації раціонального використання та охорони земель;
- здійсненні землеустрою;
- проведенні оцінки землі;
- формуванні та веденні містобудівного кадастру, кадастрів інших природних ресурсів;
- справлянні плати за землю.

Проаналізовані вище закони спрямовані на забезпечення ефективного використання земельних ресурсів, створення умов для сталого розвитку територій, інтеграцію земельної інформації в єдину систему державного управління та забезпечення прав громадян і юридичних осіб у сфері земельних відносин.

РОЗДІЛ 2

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТЕРИТОРІЇ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ

2.1 Особливості організації землевпорядного проектування природно-заповідних територій

Проекти землеустрою, спрямовані на організацію та встановлення меж територій різного призначення, таких як природно-заповідний фонд, оздоровчі, рекреаційні, історико-культурні, лісогосподарські, землі водного фонду та водоохоронні зони, а також обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів, мають наступні цілі:

- збереження природного різноманіття ландшафтів, охорона довкілля та підтримання екологічного балансу.
- створення зон для організованого лікування та оздоровлення людей, масового відпочинку та туризму.
- формування приміських зелених зон, збереження та використання об'єктів культурної спадщини.
- проведення науково-дослідних робіт.
- встановлення меж водоохоронних зон та прибережних захисних смуг.
- визначення на місцевості меж охоронних зон та інших обмежень у використанні земель, встановлених законодавством та нормативно-правовими актами, а також інформування землевласників, землекористувачів та інших зацікавлених осіб про ці обмеження.

Природно-заповідний фонд України [22] — ділянки суходолу і водного простору, природні комплекси та об'єкти, які мають особливу природоохоронну, наукову, естетичну, рекреаційну та іншу цінність і виділені з метою збереження природної різноманітності ландшафтів,

генофонду тваринного і рослинного світу, підтримання загального екологічного балансу та забезпечення фонового моніторингу довкілля.

Функції природоохоронних територій:

1. Охорона біорізноманіття:
 - збереження та відновлення різноманітних видів флори і фауни, а також їх природних середовищ існування.
2. Збереження екосистем:
 - підтримка цілісності природних екосистем і забезпечення їх стабільного функціонування.
3. Регулювання клімату:
 - зниження впливу на кліматичні зміни шляхом збереження лісів, водно-болотних угідь та інших важливих екосистем.
4. Наукові дослідження:
 - надання можливостей для проведення наукових досліджень і моніторингу екологічних процесів.
5. Екологічна освіта:
 - підвищення екологічної свідомості населення через освітні програми і екотуризм.
6. Рекреація і туризм:
 - забезпечення умов для відпочинку та екологічно сталого туризму.
7. Збереження культурної спадщини:
 - охорона історичних, культурних та археологічних об'єктів, що знаходяться на цих територіях.
8. Водозабезпечення:
 - захист водних ресурсів та забезпечення їх якісного стану для майбутніх поколінь.

До природно-заповідного фонду України належать:

- природні території та об'єкти - природні заповідники, біосферні заповідники, національні природні парки, регіональні ландшафтні парки, заказники, пам'ятки природи, заповідні урочища;

- штучно створені об'єкти - ботанічні сади, дендрологічні парки, зоологічні парки, пам'ятки природи, парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва.

Відповідно до статті 3 Закону України "Про природно-заповідний фонд України" [22] заказники, пам'ятки природи, ботанічні сади, дендрологічні парки, зоологічні парки та парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва залежно від їх екологічної і наукової, історико-культурної цінності можуть бути загальнодержавного або місцевого значення.

Залежно від походження, інших особливостей природних комплексів та об'єктів, що оголошуються заказниками чи пам'ятками природи, мети і необхідного режиму охорони:

- заказники поділяються на ландшафтні, лісові, ботанічні, загальнозоологічні, орнітологічні, ентомологічні, іхтіологічні, гідрологічні, загальногеологічні, палеонтологічні та карстово-спелеологічні;

- пам'ятки природи поділяються на комплексні, пралісові, ботанічні, зоологічні, гідрологічні та геологічні. Пам'ятки природи можуть розташовуватися на території інших об'єктів природно-заповідного фонду.

Законодавством Автономної Республіки Крим може бути встановлено додаткові категорії територій та об'єктів природно-заповідного фонду [22].

Території природних заповідників, заповідні зони біосферних заповідників, землі та інші природні ресурси, надані національним природним паркам, є власністю Українського народу.

Регіональні ландшафтні парки, зони - буферна, антропогенних ландшафтів, регульованого заповідного режиму біосферних заповідників, землі та інші природні ресурси, включені до складу, але не надані національним природним паркам, заказники, пам'ятки природи, заповідні урочища, ботанічні сади, дендрологічні парки, зоологічні парки та парки-

пам'ятки садово-паркового мистецтва можуть перебувати як у власності Українського народу, так і в інших формах власності, передбачених законодавством України [22].

Ботанічні сади, дендрологічні парки та зоологічні парки, створені до прийняття цього Закону, не підлягають приватизації.

У разі зміни форм власності на землю, на якій знаходяться заказники, пам'ятки природи, заповідні урочища, парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва, землевласники зобов'язані забезпечувати режим їх охорони і збереження з відповідною перереєстрацією охоронного зобов'язання.

Згідно статті 7 Закону України "Про природно-заповідний фонд України" [22] межі територій та об'єктів природно-заповідного фонду встановлюються в натурі відповідно до законодавства. До встановлення меж територій та об'єктів природно-заповідного фонду в натурі їх межі визначаються відповідно до проєктів створення територій та об'єктів природно-заповідного фонду.

Основними засобами збереження територій та об'єктів природно-заповідного фонду є [22]:

- встановлення заповідного режиму;
- організації систематичних спостережень за станом заповідних природних комплексів та об'єктів;
- проведення комплексних досліджень з метою розробки наукових основ їх збереження та ефективного використання;
- додержання вимог щодо охорони територій та об'єктів природно-заповідного фонду під час здійснення господарської, управлінської та іншої діяльності, розробки проєктної і проєктно-планувальної документації, землевпорядкування, лісовпорядкування, здійснення оцінки впливу на довкілля;
- запровадження економічних важелів стимулювання їх охорони;
- здійснення державного та громадського контролю за додержанням режиму їх охорони та використання;

- встановлення підвищеної відповідальності за порушення режиму їх охорони та використання, а також за знищення та пошкодження заповідних природних комплексів та об'єктів;
- проведення широкого міжнародного співробітництва у цій сфері;
- проведення інших заходів з метою збереження територій та об'єктів природно-заповідного фонду.

Статус і завдання регіональних ландшафтних парків.

Статус регіональних ландшафтних парків

- Природоохоронний статус: регіональні ландшафтні парки мають статус природоохоронних територій, створених з метою збереження природних ландшафтів, біорізноманіття та екологічного балансу.

- Регіональне значення: вони створюються на регіональному рівні і підпорядковуються місцевим органам влади або спеціальним адміністраціям, відповідальним за охорону навколишнього середовища.

- Правове регулювання: діяльність рлп регулюється національними законами про охорону природи, земельним кодексом, а також місцевими нормативно-правовими актами, що визначають особливості їх управління та використання.

Завдання регіональних ландшафтних парків наступні:

- Охорона природних ландшафтів і біорізноманіття: збереження рідкісних та зникаючих видів рослин і тварин; охорона цінних природних комплексів і екосистем.

- Екологічна освіта та виховання: проведення екскурсій, лекцій та освітніх програм для різних вікових груп; популяризація екологічних знань та сталого природокористування серед населення.

- Рекреаційна діяльність: створення умов для відпочинку та рекреації, що не шкодять довкіллю; розвиток екотуризму, організація туристичних маршрутів, кемпінгів та інших рекреаційних об'єктів.

- Наукові дослідження: проведення наукових досліджень з метою вивчення природних комплексів, їхнього стану та динаміки; моніторинг стану природних ресурсів та впливу людської діяльності на екосистеми.

- Екологічний менеджмент: розробка та впровадження планів управління територією парку; впровадження заходів з відновлення та підтримання природних екосистем.

- Соціально-економічний розвиток регіону: підтримка сталого розвитку місцевих громад, сприяння розвитку екологічно чистих видів діяльності, таких як органічне сільське господарство, ремесла, екотуризм; співпраця з місцевими громадами для забезпечення їх участі в управлінні парком і реалізації його завдань.

Таким чином, регіональні ландшафтні парки відіграють важливу роль у збереженні природної спадщини, екологічній освіті та сталому розвитку регіонів.

2.2 Характеристика території природно-заповідного фонду

Об'єктом природно-заповідного фонду є ландшафтний заказник місцевого значення "Сергіївський" Вознесенського району розміщений на південь та схід від с. Сергіївське з обох боків р. Комишувата, з обох боків пересихаючого струмка (правої притоки р. Комишувата) та займає русло, вершину та пагорби річки.

Територія заказника представлена каменистою долиною р. Камишувата з каньйоноподібною ділянкою з переходом у нижній частині заказника в широку заплаву. Схили долини мають висоти від 15 до 30м з кутами нахилу понад 30° в верхній частині і до 3м в нижній частині. Територія заказника представляє собою типовий ландшафт середнестепового краю в північній частині області. Незважаючи на сліди видобування гранітів в деяких місцях територія добре збережена внаслідок незначного впливу господарської діяльності.

В межах заказника знаходиться частина р. Комишувата, правої притоки Мертвоводу від греблі Сергіївського ставка до гирла безіменного струмка, який впадає в річку з правого боку. Річка в межах заказника має найбільшу ширину 5 м, глибину 1 м. Долина р. Комишувата в верхній частині заказника утворює каньйоноподібні береги, в нижній широкую заболочену заплаву з меандрами.

На території заказника знаходиться геологічна пам'ятка природи регіонального значення "Відслонення ультрамілонітів (с. Сергіївка)", яка увійшла до нового видання "Геологічні пам'ятки України". Природно заповідного статусу не має. Тип геологічної пам'ятки тектонічний. Поміняти лапки

З наукової точки зору цінність об'єкту представлена виходом на денну поверхню ультрамілонітів, які характеризують Братський розлом та процеси метаморфізму Українського кристалічного щита. Відслонення представлено гнейсами піроксен-біотитовими, біотитовими, гранат-піроксен-біотитовими. Гнейси вивітрені, зеленувато-бурі до зеленувато-сірих (PR₁ КК, абсолютний вік 2150 млн. років).

За флористичним районуванням дана територія належить Західнопричорноморсько-Рівниннокримського округу Західнопричорноморської підпровінції Причорноморського-Дінської провінції Паннонсько-Причорноморсько-Прикаспійської області Північнопалеарктичного підцарства.

В складі флори території виявлено характерні степові, лучно-степові, наскельні, прибрежно-водні, лісові види судинних рослин, а також види, занесені до Червоної книги України: ковила волосиста (*Stipa capillata*), сон чорніючий (*Pulsatilla nigricans*), тюльпан бузький (*Tulipa huynica*), гвоздика бузька (*Dianthus huynicus*). Також відмічені рослини регіонального списку охорони: белавалія сарматська (*Bellevalia sarmatica*), горицвіт весняний (*Adonis vernalis*), мигдал степовий (*Amygdalus nana*).

За геоботанічним районуванням територія належить до Європейсько-Азіатської степової області Причорноморської (Понтичної) степової провінції Приазовсько-Чорноморської підпровінції смуги різнотравно-типчаково ковилових степів.

На берегах річки поширені петрофітні угруповання, корінні угруповання костриці валіської (*Festuca valessiaca*), ковили волосистої (*Stipa capillata*), деревно-чагарникові угруповання за участю видів шипшин (*Rosa*) та плодів (*Crataegus*), кизильника чорноплодого (*Cotoneaster melanocarpus*), карагани кущової та м'якої (*Caragana frutex*, *C. mollis*). На відслоненнях у складі наскельних угруповань відмічені: авринія скельна (*Auzinia sacsatilis*), гвоздика бузька (*Dianthus hupanicus*), щавель пучколопатевої (*Rumex fascilobus*), цибуля подільська (*Allium podolicum*), жабриця Палласа (*Seseli pallasii*), волошка Бессера (*Centaurea besseriana*), золотушник звичайний (*Solidago virgaurea*), очиток Борисової (*Sedum borissovae*). Близькість населеного пункту та ферми зумовила присутність рудеральних видів. Рослинні угруповання, ковили волосистої (*Stipeta capillatae*) та мигдалю степового (*Amygdaleta panae*) занесені до Зеленої книги України.

Види, що підлягають особливій охороні, наводяться в таблиці 3, таблиця 4.

Таблиця 3

Судинні рослини на території ландшафтного заказника місцевого значення "Сергіївський", занесені в охоронні списки

№	Назва рослин	Природоохоронний статус				
		ЧКУ	ЄЧС	РЧС	СЧС	БС
1.	Белавалія сарматська (<i>Bellevalia sarmatica</i>)			+		
2.	Гвоздика бузька (<i>Dianthus hupanicus</i>)	+	+			
3.	Горицвіт весняний	+				

	(Adonis vernalis)					
4.	Ковила волосиста (Stipa capillata)	+				
5.	Мигдаль низький (Amyglatus nana)					
6.	Очиток Борисової (Sedum borissovae)					
7.	Сон чорніючий (Pulsatilla nigricans)	+				
8.	Тюльпан бузький (Tulipa hуranica)	+				

Джерело: сформовано з використаних даних проекту землеустрою ФОП "Малашина Лідія Петрівна"

Таблиця 4

Рослинні угруповання на території ландшафтного заказника місцевого значення "Сергіївський", занесені до Зеленої книги України

№	Українська назва	Латинська назва
1	Формація ковили волосистої	Stipeta capillatae
2	Формація мигдалю степового	Amygdaleta nanae

Джерело: сформовано з використаних даних проекту землеустрою ФОП "Малашина Лідія Петрівна"

У зоогеографічному відношенні досліджувана територія розташована в межах Палеарктичного відділу, Європейсько-Сибірської області, Степової зоогеографічної провінції.

Фауна безхребетних даної території багата та різноманітна. З денних метеликів (Lepidoptera) відмічено 4 види занесених до Червоної книги України, Європейського червоного списку та списків Бернської конвенції: поліксена (*Zerynthia polyxena*), подалірій (*Iphiclides podalirius*), махаон (*Papilio machaon*) та синявець Аріон (*Maculinea arion*).

З ряду Прямокрилі (Orthoptera) знайдено вид дибка степова (*Saga pedo*), що знаходиться під особливою охороною - занесений до Червоної книги України, Європейського червоного списку та до списків Бернської конвенції.

Багата по видовому різноманітті фауна ряду Перетинчастокрилих (Hymenoptera). З видів, що знаходяться під особливою охороною відмічені сколія-гігант (*Scolia maculata*), бджола-тесляр звичайна (*Xylocopa valga*), джміль-лезус (*Bombus leasus*), джміль моховий (*Bombus muscorum*) та джміль оперезаний (*Bombus zonatus*).

З представників Герпетофауни для досліджуваної території відмічено 3 види. Плазуни (Reptilia) - ящірка прудка (*Lacerta agilis*) та черепаха болотяна (*Emys orbicularis*). Земноводні (Amphibia) - жаба озерна (*Rana ridibunda*). Всі види знаходяться під особливою охороною і занесені до охоронних списків.

Птахи (Aves) - найчисленніші наземні хребетні даної території. За даними натурних спостережень близько 70 видів птахів зустрічаються тут на гніздуванні, під час кочівель, перельотів та на зимівлі. Ряд Ракшеподібні (Coraciiformes) представлений бджолоїдкою (*Merops apiaster*). З птахів ряду Дятлоподібні (Piciformes) на території мешкають: дятли - великий строкатий (*Dendrocopus major*), сірійський (*D. syriacus*) та середній (*Dryobates medius*). Ряд Зозулеподібні (Cuculiformes) представлений одним видом - зозулею звичайною (*Cuculus canorus*). Ряд Голубоподібні (Columbiformes) представлені горлицями - звичайною (*Streptopelia turtur*) та садовою (*S. decaocto*). З ряду Соколоподібні (Falconiformes) відмічені лунь очеретяний

(*Circus aeruginosus*), канюк звичайний (*Buteo buteo*) та зимняк (*Buteo lagopus*). Ряд Куроподібні (*Galliformes*) представлений 3-ма видами: куріпка сіра (*Perdix perdix*), перепілка (*Coturnix coturnix*) та фазан (*Phasianus colchicus*). Найчисленнішим по видовому різноманіттю є ряд Горобцеподібних (*Passeriformes*). З видів, занесених до Червоної книги України та Європейського червоного списку відмічені: куріпка сіра (*Perdix perdix*) та сорокопуд сірий (*Lanius excubitor*). Більша частина орнітофауни даної території занесена до охоронних списків Бернської конвенції.

Склад фауни ссавців даної території представлений мешканцями степових та біляводних біотопів та еврибіонтними видами. З родини Землерійкові (*Soricidae*) тут мешкають мідія мала (*Sorex minutus*) та звичайна (*S. araneus*), білозубка мала (*Crocidura suaveolens*). Родина Кротові представлена кротом звичайним або європейським. Найбільшим числом видів у теріофауні репрезентований ряд Мишоподібні (*Rodentia*). Це щур сірий або пацюк (*Ratus norvegicus*), миші домова (*Mus musculus*) лісова (*Apodemus sylvaticus*) та крихітка (*Micromys minutus*), щур водяний (*Arvicola terrestris*), ондатра (*Ondatra zibetica*), яка була завезена з Північної Америки, полівка звичайна (*Microtus arvalis*). З ряду Хижі звірі тут зустрічаються представники родини Куницевої (*Mustelidae*): ласка (*Mustela nivalis*), куниця кам'яна (*Martes foina*). З родини Собачі (*Canidae*) відзначені звичайна лисиця (*Vulpes vulpes*). Ласку, куницю кам'яну занесено до охоронних списків.

Таблиця 5

Види тварин, занесені в охоронні списки

Вид		Охоронний статус		
Українська назва	Латинська назва	ЧКУ	ЄС	БЕ
КОМАХИ	INSECTA			
Метелики	Lepidoptera			
Поліксена	<i>Zerynthia polyxena</i>	ВР	*	2
Подалірій	<i>Iphiclides podalirius</i>	ВР		
Махаон	<i>Papilio machaon</i>	ВР		
Синявець Аріон	<i>Maculinea arion</i>		V	2
Прямокрилі	Orthoptera			
Дибка степова	<i>Saga pedo</i>	РД	V	2
Перетинчастокрилі	Hymenoptera			

Сколія-гігант	<i>Scolia maculata</i>	НО		
Бджола-гесляр	<i>Xylocopa veilga</i>	РД		
Джміль-лезус	<i>Bombus leasus</i>	ВР		
Джміль моховий	<i>Bombus muscorum</i>	РД		
Джміль оперезаний	<i>Bombus zonatus</i>	РД		
ЗЕМНОВОДНІ	AMPHIBIA			
Жаба озерна	<i>Rana ridibunda</i>			3
ПЛАЗУНИ	REPTILIA			
Черепаха болотяна	<i>Emys orbicularis</i>		NT	2
Ящірка прудка	<i>Lacerta agilis</i>			2
ПТАХИ	AVES			
Сиворакшеподібні	Coraciiformes			
Бджолоїдка	<i>Merops apiaster</i>			2
Одудоподібні	Upupiformes			
Одуд	<i>Upupa epops</i>			2
Дятлоподібні	Piciformes			
Дятел звичайний	<i>Dendrocopos major</i>			2
Дятел середній	<i>Dendrocopos medius</i>			2
Дятел сирійський	<i>Dendrocopos syriacus</i>			2
Зозулеподібні	Cuculiformes			
Зозуля	<i>Cuculus canorus</i>			3
Голубоподібні	Columbiformes			
Горлиця садова	<i>Streptopelia decaocto</i>			3
Горлиця звичайна	<i>Streptopelia turtur</i>			3
Соколоподібні	Falconiformes			
Зимняк	<i>Buteo lagopus</i>			2
Канюк звичайний	<i>Buteo buteo</i>			2
Куроподібні	Galliformes			
Куріпка сіра	<i>Perdix perdix</i>		VU	3
Перепілка	<i>Coturnix coturnix</i>			3
Фазан	<i>Phasianus colchicus</i>			3

Джерело: сформовано з використаних даних проекту землеустрою ФОП "Малашина Лідія Петрівна"

Режим використання території:

Завдання Заказника:

- збереження, відтворення ландшафту, флори та фауни, рослинних угруповань, геологічних об'єктів;
- забезпечення сталого використання природних ресурсів.

Згідно ст.26 Закону України «Про природно-заповідний фонд України»

На територіях заказників забороняються рубки головного користування, суцільні прохідні, лісовідновні та поступові рубки, видалення

захарашеності, а також полювання та інша діяльність, що суперечить цілям і завданням, передбаченим положенням про заказник.

Власники або користувачі земельних ділянок, водних та інших природних об'єктів оголошених заказником, беруть на себе зобов'язання щодо забезпечення режиму їх охоронь та збереження.

Згідно проекту створення заказника на території заказника забороняється:

знищення та пошкодження рослинного та ґрунтового покриву, об'єктів тваринного світу, геологічних відслонень, зміни рельєфу, ландшафту;

забудова та будівництво будь-яких споруд, в тому числі гідротехнічних, що не пов'язане з забезпеченням охорони заказника, виконанням покладеним на нього завдань;

- геологічна розвідка та розробка корисних копалин;
- складування сміття, влаштування гроєсховищ, полів фільтрації, скотомогильників;
- скидання неочищених стічних вод до території заказника, в тому числі використовуючи рельєф місцевості;
- обслуговування та миття транспорту і техніки;
- пересування транспорту і техніки поза межами існуючих доріг загального користування;
- проведення заходів, які можуть призвести до знищення видів рослин і тварин, які занесені до Червоної книги України, інших списків спеціальної охорони;
- інші роботи, що можуть призвести до порушення природного рослинного покриву, негативного впливу на фауну, стан ландшафтів тощо.

Згідно проекту створення заказника на території заказника дозволяється в установленому порядку:

- проведення заходів, направлених на збереження, охорону, відновлення ландшафтного та біотичного різноманіття;
- проведення лісогосподарських санітарних, оздоровчих та протипожежних заходів, лісовідновлення;
- сінокосіння;
- регульований випас худоби;
- обмежене мисливство, регулювання чисельності окремих видів тварин;
- заготівля лікарських рослин, їх плодів;
- виконання відновлювальних робіт на землях з порушеними корінними природними комплексами, а також здійснення заходів щодо запобігання змінам природних комплексів внаслідок антропогенного впливу;
- збір колекційних та інших матеріалів;
- виконання робіт, передбачених планами наукових досліджень;
- проведення екологічної освітньо-виховної роботи;
- влаштування туристичних маршрутів та організованих форм рекреації.

На землекористувачів та землевласників у межах заказника буде оформлена у встановленому порядку охоронне зобов'язання щодо додержання встановленого режиму території.

2.3 Аналіз законодавчо-методичної бази об'єкту дослідження

При аналізі проєкту землеустрою щодо організації і встановлення меж території природно-заповідного фонду ландшафтного заказника місцевого значення "Сергіївський", було виявлено що для розробки використовувались така законодавча та методична база:

- Земельний кодекс України;
- Закон України "Про природно-заповідний фонд";
- Закон України "Про землеустрій";

- Закон України "Про державний земельний кадастр";
- Закон України "Про топографо-геодезичну і картографічну діяльність";
- Закон України "Про державну експертизу землепорядної документації";
- Інструкції з топографічного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000 та 1:500 (ГКНТА-2.04-02-98), затверджена наказом Головного управління геодезії, картографії та кадастру при Кабінеті Міністрів України від 09.04.1998 року №56;
- Інструкція про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками, затверджена наказом Держкомзему України від 18.05.2010 року №376.

РОЗДІЛ 3

МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ВПОРЯДКУВАННЯ ІСНУЮЧОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОЇ ТЕРИТОРІЇ

3.1 Проєктне рішення щодо організації і встановлення меж території природно-заповідного фонду ландшафтного заказника місцевого значення "Сергіївський"

Підставою для розроблення проєкту є:

- рішення 28 позачергової сесії 7 скликання Миколаївської обласної ради від №5 від 18.09.2019 (Додаток А, Додаток В);
- обласна Комплексна Програма охорони довкілля Миколаївської області на 2019- 2020 роки, рішення Миколаївської обласної ради від 21 грудня 2017 року № 22 «Про затвердження Комплексної Програми охорони довкілля Миколаївської області на 2019-2020 роки». Рішення Миколаївської обласної ради від 26 грудня 2019 року № 15 «Про обласний бюджет Миколаївської області на 2020 рік».

При розробці проєкту землеустрою щодо організації і встановлення меж території природно-заповідного фонду вивчено та проаналізовано матеріали попередніх досліджень на підставі звернення до керівних установ, викопіювання з "проєкту встановлення меж територій сільських рад Братської селищної ради" в масштабі 1:25000 (Додаток С), проєкт створення ландшафтної заказника місцевого значення "Сергіївський" Вознесенського району (колишній Братський район) Миколаївської області, який розроблено у 2011 році Національним природним парком "Бузький гард".

Метою роботи є винесення в натуру на місцевість меж об'єкту природно-заповідного фонду, а саме: ландшафтної заказника місцевого значення "Сергіївський" Вознесенського району Миколаївської області.

Вихідними даними для роботи є:

1. рішення Миколаївської обласної ради від 18.09.2019р. №5 "Про оголошення ландшафтних заказників місцевого значення у Миколаївській області" (Додаток А);
2. проект створення ландшафтного заказника місцевого значення "Сергіївський";
3. відомості публічної кадастрової карти (Додаток Е);
4. копія державного акту ДП "Вознесенське ЛГ" (Додаток Ф, Додаток Г, Додаток Н).

Після аналізу вихідних даних проектування було складено:

- план організації території в масштабі 1:5000 з відображенням угідь, землевласників і землекористувачів, у тому числі земельних ділянок, щодо яких встановлені обмеження у використанні (Додаток І);
- план меж земельних ділянок, що включаються до території природно-заповідного фонду ландшафтного заказника місцевого значення "Сергіївський"(Додаток J, Додаток К);
- креслення перенесення в натуру (на місцевість) меж території природно-заповідного фонду (Додаток L);
- акт перенесення в натуру (на місцевість) меж території природно-заповідного фонду (Додаток М).

При роботі було виявлено що межі користування ДП «Вознесенське ЛГ» (користувач що включається до меж заказника) не має можливості визначити по межах контурів на місцевості. Ці межі було визначено шляхом нанесення сканованого державного акту на горизонтальну зйомку. Межа земельної ділянки лісгоспу згідно державного акту була співставлена оптимальним чином з межами контурів на місцевості. Для прибирання спотворень копіювання та сканування державного акту його було відмаштабовано по найбільшій стороні. Решта отриманих розмірів межі суттєво не відрізняється від наведених розмірів ділянки в державному акті.

При реєстрації ділянки лісгоспу в державному земельному кадастрі її межі буде уточнена.

В межі ландшафтної заказника місцевого значення "Сергіївський" частково потрапляють земельні ділянки приватної власності громадян для ведення фермерського господарства, які отримали право власності після рішення Миколаївської обласної ради від 18.09.2019р. №5 "Про оголошення ландшафтних заказників місцевого значення у Миколаївській області". Власники та користувачі земельних що включені в межі заказника наведені в таблиці 6.

Таблиця 6

Назва власника чи користувача	Дата реєстрації права	Площа загальна, га	Площа що включається в межі ПЗФ, га
ДП "Вознесенське ЛГ"	09.12.1968	124.2	16.6533
Каторага Василь Георгійович	06.02.2020	6.4700	5.5770
Кошкодан Василь Олександрович	19.06.2020	14.0000	12.7937
Степанов Вадим Петрович	21.09.2020	8.6600	7.7945

Джерело: сформовано з використаних даних проекту землеустрою ФОП "Малашина Лідія Петрівна"

Відповідно до статті 47 Закону України "Про землеустрій" [23] проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні

земель та режимоутворюючих об'єктів включають, за наявності, інформацію про перспективний стан використання та охорони земель у межах адміністративно-територіальної одиниці, яка є складовою схеми землеустрою і техніко-економічного обґрунтування використання та охорони земель відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

Схема землеустрою і техніко-економічного обґрунтування використання та охорони земель у Вознесенському районі не розроблялась.

Згідно статті 26 Закону України "Про природно-заповідний фонд України" [24] на територіях заказників забороняються рубки головного користування, суцільні, прохідні, лісовідновні та поступові рубки, видалення захаращеності, а також полювання та інша діяльність, що суперечить цілям і завданням, передбаченим положенням про заказник, Господарська, наукова та інша діяльність, що не суперечить цілям і завданням заказника, проводиться з дотриманням загальних вимог щодо охорони навколишнього природного середовища. Власники або користувачі земельних ділянок, водних та інших природних об'єктів, оголошених заказником, беруть на себе зобов'язання щодо забезпечення режиму їх охорони та збереження.

Режим використання земель у межах території природно-заповідного фонду ландшафтного заказника місцевого значення "Сергіївський" приведено у характеристиці території із встановленням режиму використання земель природно-заповідного фонду, без їх вилучення.

Згідно статті 26 Закону України "Про природно-заповідний фонд України" [24] оголошення заказників проводиться без вилучення земельних ділянок, водних та інших природних об'єктів у їх власників або користувачів. Відповідно до частини 3 статті 186 Земельного кодексу України [25], проект погоджений з власниками, користувачами земельних ділянок, які включаються до території природно-заповідного фонду, без їх вилучення.

Проект землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду ландшафтної заказника місцевого значення "Сергіївський" в межах території Сергіївської сільської ради Братського району Миколаївської області складений згідно ст.47 Закону України "Про землеустрій" та згідно частини 3 ст.186. Земельного кодексу України. Відповідно до земельного кодексу проект підлягає погодженню[25]:

- територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин.
- структурним підрозділом відповідної районної державної адміністрації у сфері містобудування та архітектури.
- структурним підрозділом відповідної обласної державної адміністрації у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Відповідно до абзацу п'ятого частини першої 9 Закону України "Про державну експертизу землепорядної документації" [26] даний проект землеустрою підлягає обов'язковій державній експертизі.

Згідно із вимогами абзацу 4 підпункту 4.2.1 Методики проведення державної експертизи землепорядної документації, яка затверджена наказом Держкомзему України [27] обов'язкова державна експертиза щодо даного проекту (стосовно ПЗФ місцевого значення) проводиться територіальним органом Держгеокадастру у Миколаївській області.

Після погодження з усіма відповідними органами та отримання позитивного висновку державної експертизи землепорядної документації проект землеустрою подається на затвердження замовнику, відповідно до абзацу 3 частини 3 статті 186 Земельного кодексу України.

Склад земельних угідь ландшафтної заказника місцевого значення "Сергіївський" в межах території Сергіївської сільської ради Вознесенського району Миколаївської області наведено в таблиці 7.

Таблиця 7

Загальна площа, га	Назва та код угідь згідно КВЗУ					
	Пасовища	Кам'янисті місця	Чагарникова рослинність природного походження	Земельні лісові ділянки, відкриті лісовою рослинністю	Природні водотоки (річки та струмки)	Землі під дорогами, зокрема під ґрунтовими
	002.02	003.01	004.00	005.01	006.01	009.02
87.6569	60.8129	14.7894	9.2368	0.8144	1.2921	0.7113

Джерело: сформовано з використаних даних проєкту землеустрою ФОП "Малашина Лідія Петрівна"

3.2 Комплекс топографо-геодезичних робіт

Складанню проєкту землеустрою передувала горизонтальна зйомка, яка здійснювалась від пунктів Державної геодезичної мережі пункт ДГМ Сергіївське (L360242900) та пункт ДГМ Братське (L360221200), що відображено на Схемі теодолітного ходу (Додаток С). Горизонтальна зйомка земель для встановлення меж заказника виконувалось за допомогою електронного тахеометра Leica TC 405 №833110, з дотриманням вимог інструкції з топографічного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000, 1:500 (ГКНТА – 2.04 -0298). Координати точок зовнішніх меж (Додаток N) заказника обраховані в місцевій системі координат Миколаївської області УСК-2000 (МСК-48).

Теодолітні точки (тимчасові репери) згідно журналу тахеометричної зйомки (Додаток О, Додаток Р, Додаток Q, Додаток R, Додаток S, Додаток T,

Додаток U) було закріплено металевією арматурою в рівень з землею та відмічено дерев'яним кілком опознаком, який знаходиться поруч. Ці точки були використані для виносу меж заказника в натуру.

Камеральні роботи щодо обчислення координат планової знімальної основи, координат поворотних точок, меж земельних ділянок і меж контурів земельних угідь, розрахунків та графічних побудов виконані на персональному комп'ютері за допомогою ліцензійного забезпечення Geodesy від Delta Digital.

За результатами виконаних польових робіт був складений план горизонтальної зйомки земель (Додаток V), на якому відображені межі контурів земельних угідь.

По завершенню всього комплексу землепорядних робіт було складено схему теодолітного ходу, відомість врівноваження теодолітних ходів (Додаток W, Додаток X), журнал тахеометричної зйомки, план горизонтальної зйомки.

Проект землеустрою розроблено на виміряну та вираховану площу, яка склала 87.6569 га. Вказана площа збігається з площею зазначеною 87.66га в рішенні Миколаївської обласної ради від 18.09.2019р. №5 з точністю до 2го знаку після коми. Площі контурів угідь вираховувалися за допомогою програмного забезпечення Delta Digital.

3.3 Перелік обмеження прав на територію ландшафтного заказника "Сергіївський"

Відповідно до Постанови КМУ від 17.10.2012 №1051 "Про порядок ведення Державного земельного кадастру"[27], додаток №6 із змінами, "Перелік обмежень щодо використання земельних ділянок", на територію ландшафтного заказника місцевого значення "Сергіївський" в межах території Сергіївської сільської ради Братського району Миколаївської області, встановлено наступні обмеженн:

Таблиця 8

Код	Назва	Наявність обмежень
01	Охоронна зона	-
01.01	Охоронна зона навколо території та об'єкта природно-заповідного фонду	-
01.02	Зона охорони пам'ятки культурної спадщини	-
01.03	Охоронна зона навколо (уздовж) об'єкта транспорту	-
01.04	Охоронна зона навколо (уздовж) об'єкта зв'язку	-
01.05	Охоронна зона навколо (уздовж) об'єкта енергетичної системи	-
01.06	Охоронна зона навколо об'єкта гідрометеорологічної діяльності	-
01.07	Охоронна зона навколо геодезичного пункту	-
01.08	Охоронна зона навколо інженерних комунікацій	-
01.09	Охоронна зона навколо промислового об'єкта	-
02	Зона санітарної охорони	-
02.01	Зона санітарної охорони джерел та об'єктів централізованого питного водопостачання	-
02.01.1	Перший пояс зони санітарної охорони джерел та об'єктів централізованого питного водопостачання (суворого режиму)	-
02.01.2	Другий пояс зони санітарної охорони джерел та об'єктів централізованого питного водопостачання (обмеження)	-
02.01.3	Третій пояс зони санітарної охорони джерел та об'єктів централізованого питного водопостачання (спостереження)	-
03	Санітарні зони, відстані, розриви	-
04	Санітарні зони, відстані, розриви	-
04.01	Прикордонна смуга	-
04.02	Зона особливого режиму використання земель навколо військової частини, інших військових формувань	-
04.03	Зона особливого режиму використання земель навколо військових об'єктів	-
05	Водоохоронне обмеження	-
05.01	Водоохоронна зона	-

05.02	Прибережна захисна смуга вздовж річок, навколо водойм та на островах	-
05.03	Прибережна захисна смуга вздовж морів, морських заток і лиманів та на островах у внутрішніх морських водах	-
05.04	Берегова смуга водних шляхів	-
05.05	Смуга відведення	-
05.06	Пляжна зона	-
06	Інше обмеження	-
06.01	Зона особливого режиму забудови	-
06.02	Територія, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи	-
06.03	Зона надзвичайної екологічної ситуації	-
06.04	Умова додержання природоохоронних вимог або виконання визначених робіт	-
07	Земельні сервітути	-
07.01	Право проходу та проїзду на велосипеді	-
07.02	Право проїзду на транспортному засобі по наявному шляху	-
07.03	Право прокладення та експлуатації ліній електропередачі, зв'язку, трубопроводів, інших лінійних комунікацій	-
07.04	Право прокладати на свою земельну ділянку водопровід із чужої природної водойми або через чужу земельну ділянку	-
07.05	Право відводу води із своєї земельної ділянки на сусідню або через сусідню земельну ділянку	-
07.06	Право забору води з природної водойми, розташованої на сусідній земельній ділянці, та право проходу до природної водойми	-
07.07	Право поїти свою худобу із природної водойми, розташованої на сусідній земельній ділянці, та право прогону худоби до природної водойми	-
07.08	Право прогону худоби по наявному шляху	-
07.09	Право встановлення будівельних розташувань та складування будівельних матеріалів з метою ремонту будівель та споруд	-
07.10	Інші земельні сервітути	-

08	Право користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіцій)	-
09	Право користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис)	-
10	Території та об'єкти природно-заповідного фонду	-
10.1	Національні природні парки	-
10.2	Біосферні заповідники	-
10.3	Регіональні ландшафтні парки	-
10.4	Заказники	87.6569га
10.5	Пам'ятки природи	-
10.6	Заповідні урочища	-
10.7	Парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва	-
10.8	Заповідні зони національних природних парків	-
10.9	Зони регульованої рекреації національних природних парків	-
10.10	Зони стаціонарної рекреації національних природних парків	-
10.11	Господарські зони національних природних парків	-
10.12	Заповідні зони біосферних заповідників	-
10.13	Буферні зони біосферних заповідників	-
10.14	Зони антропогенних ландшафтів біосферних заповідників	-
10.15	Зони регульованого заповідного режиму біосферних заповідників	-
10.16	Заповідні зони регіональних ландшафтних парків	-
10.17	Зони регульованої рекреації регіональних ландшафтних парків	-
10.18	Зони стаціонарної рекреації регіональних ландшафтних парків	-
10.19	Господарські зони регіональних ландшафтних парків	-
10.20	Заповідні зони парків-пам'яток садово-паркового мистецтва	-
10.21	Експозиційні зони парків-пам'яток садово-паркового мистецтва	-
10.22	Наукові зони парків-пам'яток садово-паркового мистецтва	-
10.23	Адміністративно-господарські зони парків-пам'яток садово-паркового мистецтва	-
10.24	Охоронні зони територій та об'єктів природно-заповідного фонду	-
10.25	Території, зарезервовані з метою наступного заповідання	-

Джерело: сформовано з використаних даних проєкту землеустрою ФОП "Малашина Лідія Петрівна"

ВИСНОВКИ

Проведене дослідження розглядає важливі аспекти, що стосуються управління та розвитку організацій територій землекористування в Україні. У ході науково-дослідної роботи було вивчено історичні етапи та сучасні підходи до організації територій землекористування. Було проаналізовано закордонний досвід у сфері організації територій. Також було проведено аналіз існуючого нормативного забезпечення, яке впорядковує створення та функціонування територій природно-заповідного фонду, зокрема розглянуто територію природно-заповідного фонду ландшафтного заказника "Сергіївський" та досліджено його методичні засади.

1. Проведене дослідження показало, що Україна має багату історію організації територій землекористування, яка включає численні етапи розвитку. Для повного розуміння цих процесів необхідно було дослідити всі етапи. Аналізуючи розвиток організації територій, можна констатувати як періоди прогресу, так і періоди занепаду. Прийняття важливих законодавчих актів значно вплинуло на напрямок розвитку землекористування в країні.

Значним випробуванням для існування природно-заповідних територій є війна Росії проти України, яка розпочалася 24 лютого 2022 року і триває досі. Військові дії негативно вплинули на стан збереження природних територій, завдали шкоди екосистемам та ускладнили реалізацію природоохоронних заходів. Війна спричинила масштабні переміщення населення, що призвело до підвищеного навантаження на природні ресурси в безпечних регіонах. Крім того, на окупованих територіях доступ до природних заповідників став обмеженим, що ускладнило моніторинг та управління цими територіями.

У період війни значну частину ресурсів було спрямовано на забезпечення життєдіяльності людей та підтримку критичної інфраструктури,

що вплинуло на фінансування природоохоронних заходів. Незважаючи на ці виклики, важливо продовжувати розробляти та впроваджувати стратегії для збереження біорізноманіття, охорони довкілля та підтримки екологічного балансу.

2. Для того, щоб оцінити розвиток організації територій, необхідно ознайомитися та проаналізувати досвід інших країн у цій сфері. Аналіз показав, що в країнах Європейського Союзу організація територій отримує підтримку як з боку держави, так і через приватні фінансові схеми. Поширеним явищем стали пільгові податки, а робота в сфері організації територій та участь у відповідних проєктах стали престижними.

3. Розглянувши організацію територій, можна дійти висновку, що кожна робота в цій сфері має свої особливості та специфічні вимоги. Важливими етапами цієї роботи є підготовчі заходи, розробка проєкту землеустрою, проєктування, узгодження та затвердження документації. Особливу увагу необхідно приділяти відведенню земель у натуру, тобто перенесенню проєкту землеустрою на місцевість, а також підготовці та виготовленню документів на право власності або оренди земельної ділянки.

Саме ці етапи організації територій, надають правове регулювання та раціональне використання ресурсів сприяють ефективнішому функціонуванню території.

4. На основі аналізу нормативно-правових положень можна побачити, що розробка проєктів організації території природно-заповідного фонду має ряд особливостей. Відповідно до законодавства, такі проєкти повинні враховувати важливі аспекти охорони природи та збереження біорізноманіття. Зокрема, вони повинні передбачати зонування територій залежно від їх природних характеристик, встановлювати правила використання та раціонального господарювання з метою збереження екосистем та забезпечення сталого розвитку.

5. Досліджуючи існуючу територію природно-заповідного фонду, можна виділити, що територія природно-заповідного фонду ландшафтного заказника "Сергіївський" представлена каменистою долиною р. Камишувата з каньйогоподібною ділянкою з переходом у нижній частині заказника в широку заплаву. Незважаючи на сліди видобування гранітів в деяких місцях територія добре збережена внаслідок незначного впливу господарської діяльності. Загальна площа землекористування становить 87,66 га.

6. Організація території природно-заповідного фонду є складним і відповідальним завданням, що вимагає врахування численних екологічних, економічних та соціальних факторів. Одним з ключових аспектів є оптимальне планування та управління територіями, яке має базуватися на характеристиках ґрунтів, кліматичних умовах та специфіці кожної окремої зони. Важливо враховувати особливості біорізноманіття та екологічної цінності земель для забезпечення їх збереження та стійкого використання. Ефективна організація території природно-заповідного фонду сприяє збереженню природних ландшафтів, підтриманню екологічного балансу та захисту рідкісних і зникаючих видів. Для досягнення цих цілей необхідно впроваджувати науково обґрунтовані методи управління, здійснювати постійний моніторинг стану природних ресурсів та активно залучати громадськість до процесу планування і реалізації заходів з охорони довкілля.

7. Вивчення еколого-економічної ефективності організації території природно-заповідного фонду дозволило зробити наступні висновки. Ефективні проекти з організації таких територій не лише гарантують раціональне використання природних ресурсів, а й сприяють екологічній стійкості. Використання сучасних екологічних технологій і методів управління природними зонами знижує антропогенний вплив на навколишнє середовище, забезпечуючи збереження біорізноманіття і підтримання екологічного балансу. Таким чином, поєднання екологічного та економічного

підходів при організації території природно-заповідного фонду є ключем до забезпечення сталого розвитку і охорони навколишнього середовища.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Третяк А. М. Історія земельних відносин і землеустрою в Україні навч. посіб. Аграрна наука, 2002. 280 с.
2. Панченко П.П., Марчук В.А. Аграрна історія України: Підручник. - 2-ге вид., випр. і доп. Т-во "Знання" КОО, 2000.
3. Перший П.М. Нариси аграрних проблем будівництва. Наук, думка, 1973.
4. Удовенко І. О., Шемякін М. В., Кононенко С. І., Мельник М. В. Історія землеустрою України: від стародавніх часів до сьогодення. Агросвіт. 2021. №19 С. 41 – 49. URL: <http://www.agrosvit.info/?op=1&z=3504&i=5> (дата звернення 20.04.2024)
5. Мазур О. О. "Продовольча програма 1982 року в Україні: плани та реалії: монографія. Черкаси: ФОП О.Ф. Нечитайло "Поліграфічний центр", 2016. 148 с.
6. Захарчук В. М. Самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво за кримінальним правом України: монографія. Хмельницький: Хмельницький університет управління та права, 2015. 214 с.
7. Третяк А.М. Землевпорядне проектування: Теоретичні основи і територіальний землеустрій: навч. посібник. Вища освіта, 2006. 528 с.
8. Про внесення змін і доповнень до Земельного кодексу Української РСР: Закон від 13.03.1992 №2196-ХІІ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2196-12>. (дата звернення 28.04.2024)
9. Про прискорення земельної реформи та приватизацію землі: Постанова Верховної Ради України від 29.06.1992 №2200-ХІІ (2200-12) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2200-12>. (дата звернення 28.04.2024)
10. Про невідкладні заходи щодо прискорення земельної реформи у сфері сільськогосподарського виробництва: Указ Президента України від 10

- листопада 1994 р. №666/94 URL :
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/666/94>. (дата звернення 29.04.2024)
11. Про форми власності на землю: Закон України від 30.01.1992 № 2073-ХІІ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-12>. (дата звернення 29.04.2024)
12. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування та оптимізації надання адміністративних послуг: Закон України від 10.12.2015 №888-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/888-19>. (дата звернення 01.05.2024)
13. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо умов обігу земель сільськогосподарського призначення: Закон України від 31 березня 2020 р. №552-ІХ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/552-20>. (дата звернення 01.05.2024)
14. Про національну інфраструктуру геопросторових даних: Закон України від 13.04.2020 р. №554-ІХ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/554-20>. (дата звернення 09.05.2024)
15. Шарий Г. І., Тимошевський В. В., Міщенко Р. Ф., Юрко І. А. Управління земельними ресурсами: навч. посіб. Полтава: ПолтНТУ, 2019. 172 с.
16. Хаустова В. Є., Трушкіна Н. В. Забезпечення сталого та раціонального землекористування: міжнародний досвід та українські реалії. Бізнес Інформ. 2024. №1 С. 218-234. URL: https://www.business-inform.net/export_pdf/business-inform-2024-1_0-pages-218_234.pdf. (дата звернення 10.05.2024)
17. Куйбіда В. С., Негода А. В., Толкованов В. В. Збірник “Регіональний розвиток та просторове планування територій: досвід України та інших держав-членів Ради Європи”. Київ : “Крамар”, 2009. 170 с.
18. Li B. Forest Landscape Restoration in the Netherlands. Reference Document. B. Li, M. Mann, G. Oforiwa and other. Wageningen Centre of

- Development Innovation, Wageningen University, 2010. 81 p.
URL: <http://www.forestlandscaperestoration.org> (дата звернення: 10.05.2024).
- 19.Третяк А. М. Землеустрій в Україні: теорія, методологія: монографія. Херсон: Грінь Д. С., 2013, 650с.
- 20.Про землеустрій: Закон України від 22.05.2003 №858-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15>. (дата звернення 15.05.2024)
- 21.Про державний земельний кадастр: Закон України від 07.07.2011 №3613-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3613-17>. (дата звернення 15.05.2024)
- 22.Про природно-заповідний фонд України: Закон України від 16.06.1992 №2456-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-12>. (дата звернення 15.05.2024)
- 23.Про землеустрій: Закон України: ст. 47 від 22.05.2003 р. №858-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15>. (дата звернення 18.05.2024)
- 24.Про природно-заповідний фонд України: Закон України: ст. 26 від 16.06.1992 №2456-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-12>. (дата звернення 18.05.2024)
- 25.Земельний кодекс України: Закон України: ст. 186 від 20.12.2001 №2768-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>. (дата звернення 19.05.2024)
- 26.Про державну експертизу землепорядної документації: Закон України: ст. 9 від 02.06.2015 №497-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1808-15>. (дата звернення 19.05.2024)
- 27.Про затвердження Методики проведення державної експертизи землепорядної документації: Наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства від 17.05.2016 №128. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1618-04>. (дата звернення 20.05.2024)

ДОДАТОК А

МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСНА РАДА

РІШЕННЯ

Від 18 вересня 2019 року

Миколаїв

№ 5

Про оголошення ландшафтних заказників
місцевого значення у Миколаївській області

Двадцять восьма
позачергова сесія
сьомого скликання

Відповідно до пункту 24 частини першої статті 43 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», статей 51, 52, 53 Закону України «Про природно-заповідний фонд України», на підставі Комплексної програми охорони довкілля Миколаївської області на 2018-2020 роки, затвердженої рішенням обласної ради від 21 грудня 2017 року № 22, згідно з проектами створення ландшафтних заказників місцевого значення «Міщанська балка», «Новобірзулівський», «Каньйон річки Чичиклія», «Сергіївський», «Христофорівські плавні», «Лагодівський», з метою подальшого розвитку заповідної справи в Миколаївській області та збереження цінних природних ландшафтних комплексів обласна рада

ВИРІШИЛА:

1. Оголосити об'єктами природно-заповідного фонду місцевого значення – ландшафтними заказниками без вилучення земельних ділянок у їх власників або користувачів такі природні території: «Міщанська балка» площею 96,72 га на землях державної власності у межах Лисогірської сільської ради Первомайського району Миколаївської області; «Новобірзулівський» площею 81,43 га на землях державної власності у межах Привільненської сільської ради Баштанського району Миколаївської області; «Каньйон річки Чичиклія» площею 115,44 га на землях державної власності у межах Варюшинської та Покровської сільських рад Веселинівського району Миколаївської області; «Сергіївський» площею 87,66 га на землях державної власності, які знаходяться у постійному користуванні ДП «Сланецьке лісове господарство» у межах Сергіївської сільської ради Братського району

ДОДАТОК В

2

Миколаївської області; «Христофорівські плавні» площею 1094,82 га на землях державної власності у межах Костичівської, Христофорівської, Доброкриничанської та Інгульської сільських рад Баштанського району Миколаївської області; «Лагодівський» площею 138,16 га на землях державної власності у межах Троїцько-Сафонівської та Лагодівської сільських рад Казанківського району Миколаївської області.

2. Первомайській, Баштанській, Доманівській, Веселинівській, Казанківській районним державним адміністраціям, головному управлінню Держгеокадастру у Миколаївській області забезпечити урахування статусу новостворених територій природно-заповідного фонду під час вирішення питань щодо надання земельних ділянок у власність або користування.

До встановлення меж територій та об'єктів природно-заповідного фонду в натурі їх межі визначаються відповідно до проектів створення територій та об'єктів природно-заповідного фонду.

3. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію обласної ради з питань екології, охорони навколишнього середовища та використання природних ресурсів.

Голова обласної ради

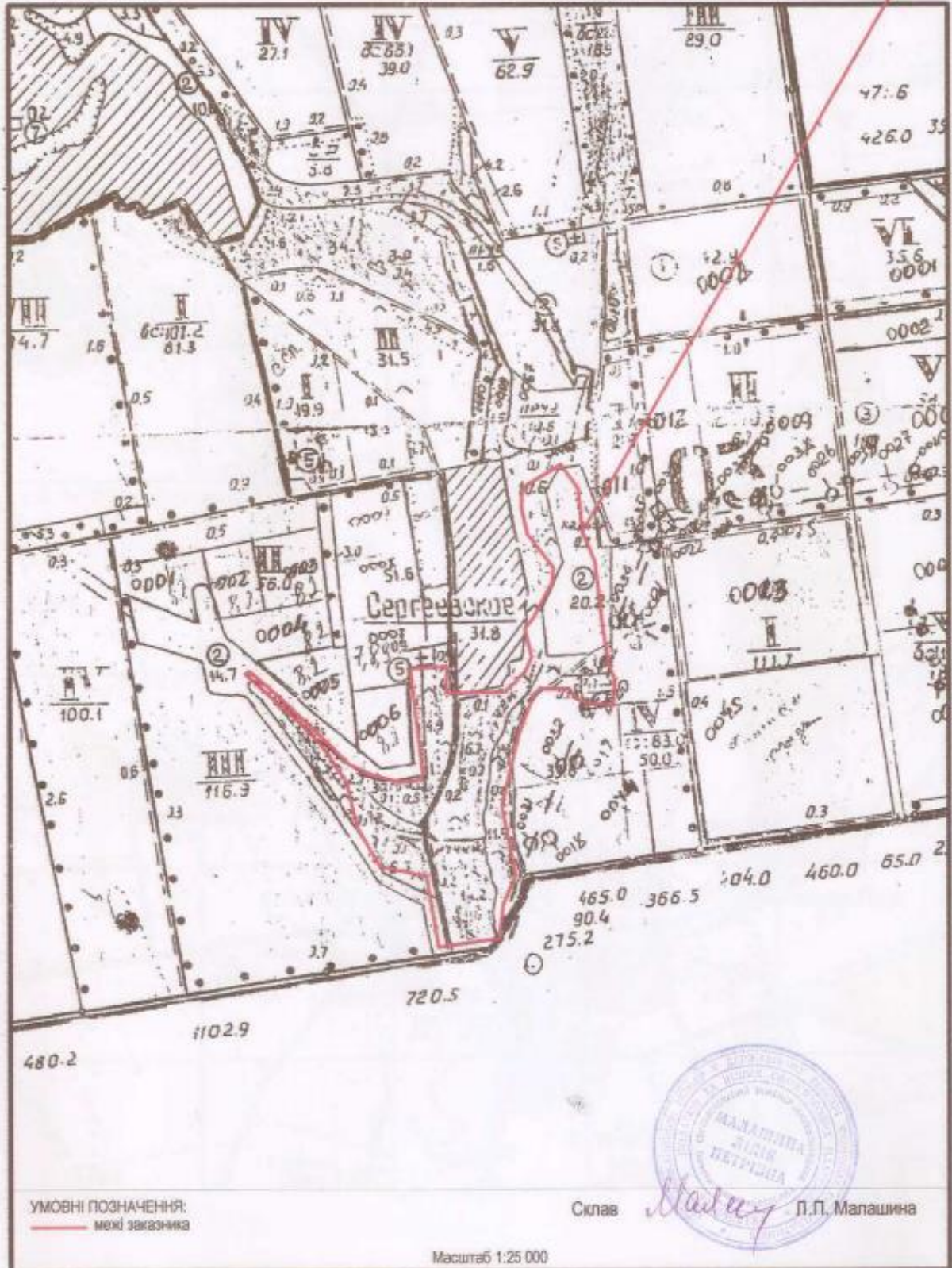

В. МОСКАЛЕНКО

ДОДАТОК С

Викопіювання

з проекту встановлення меж територій сільських рад 1991 року. Сергіївська сільська рада Братського району Миколаївської області

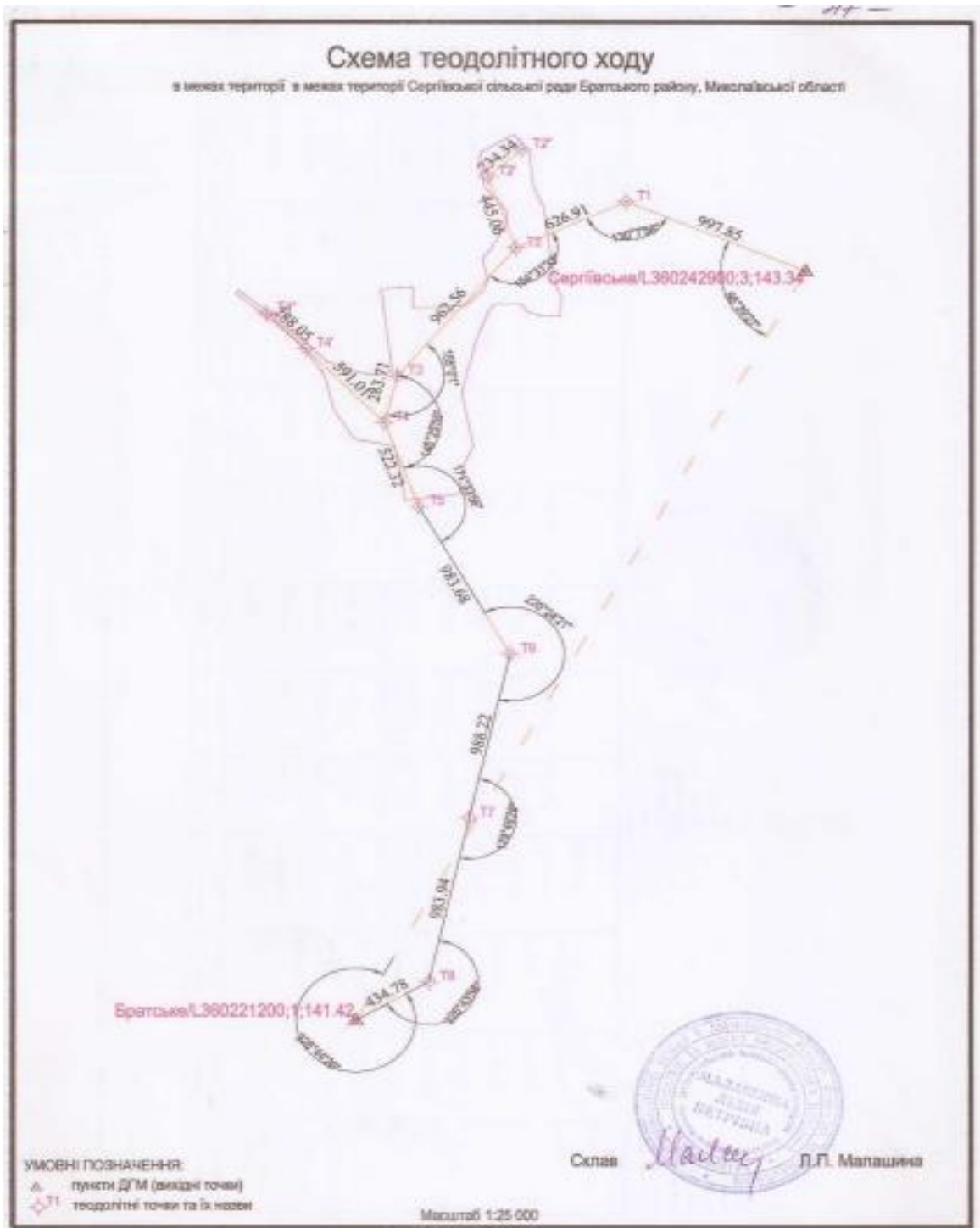

УМОВНІ ПОЗНАЧЕННЯ:
— межі заказника

Склав *Малашина* П.П. Малашина

Масштаб 1:25 000

ДОДАТОК D

ДОДАТОК Е

ДОДАТОК F

КОПІЯ

ДЕРЖАВНИЙ
АКТ
НА ПРАВО КОРИСТУВАННЯ
ЗЕМЛЕЮ

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
АКТ
НА ПРАВО ПОЛЬЗОВАНИЯ
ЗЕМЛЕЙ

ЗІГНАЛ
ОРИГІНАЛОМ

В № 030226

Handwritten signature

ДОДАТОК G

Державний акт видано
Государственный акт выдан

Вознесенскому лесхозу
(плана землекористування та його
місцезнаходження — найменування землекористувача в його місцезнаходженні)
для Братського лісництва

Української Советської Соціалістическої республіки
виконавчим комітетом Братського районної
исполнительным комитетом районного
(міської) Ради депутатів трудящих у тому, що за вказаним
(городского) Советом депутатов трудящихся в том, что за
землекористувачем закріплюються в безстрокове і безплатне
указанным землекористувачем закріплюються в бессрочное и
користування 303,5 гектарів землі
бесплатное пользование гектаров земли
в межах згідно з планом землекористування.
в границах согласно плану землекористування.

Земля надана для ведення лісного господарства
Земля предоставлена для (цель, назначение — цель, назначение)

Цей державний акт складено в двох примірниках, з яких
Постановий державний акт составлен в двух экземплярах
перший видано землекористувачу, другий зберігається
підлягає, из которых первый выдан землекористувачу, второй
у виконавчому комітеті районної (міської) Ради депутатів
хранится в исполнительном комитете районного (городского)
Совета депутатов трудящихся.

Акт зареєстровано в Книзі записів державних актів на
Акт зарегистрирован в Книге записей государственных
право користування землею за № 31
актов на право пользования землей за

Голова виконавчого комітету
Председатель исполнительного комитета
БРАТСЬКОГО районної (міської)
районного (городского)
Ради депутатів трудящих
Совета депутатов трудящихся
Головний (старший) інженер
Главный (старший) инженер
землепорядник
землеустроитель

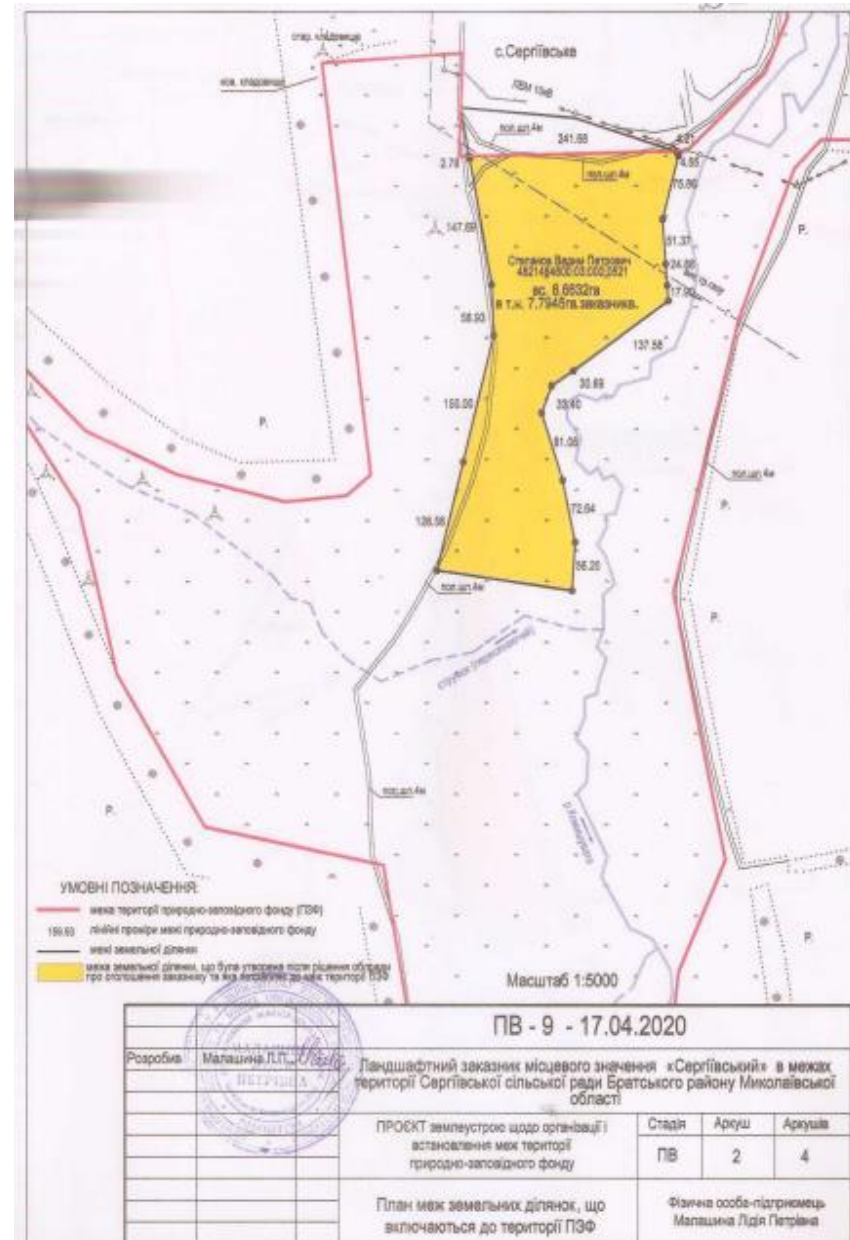
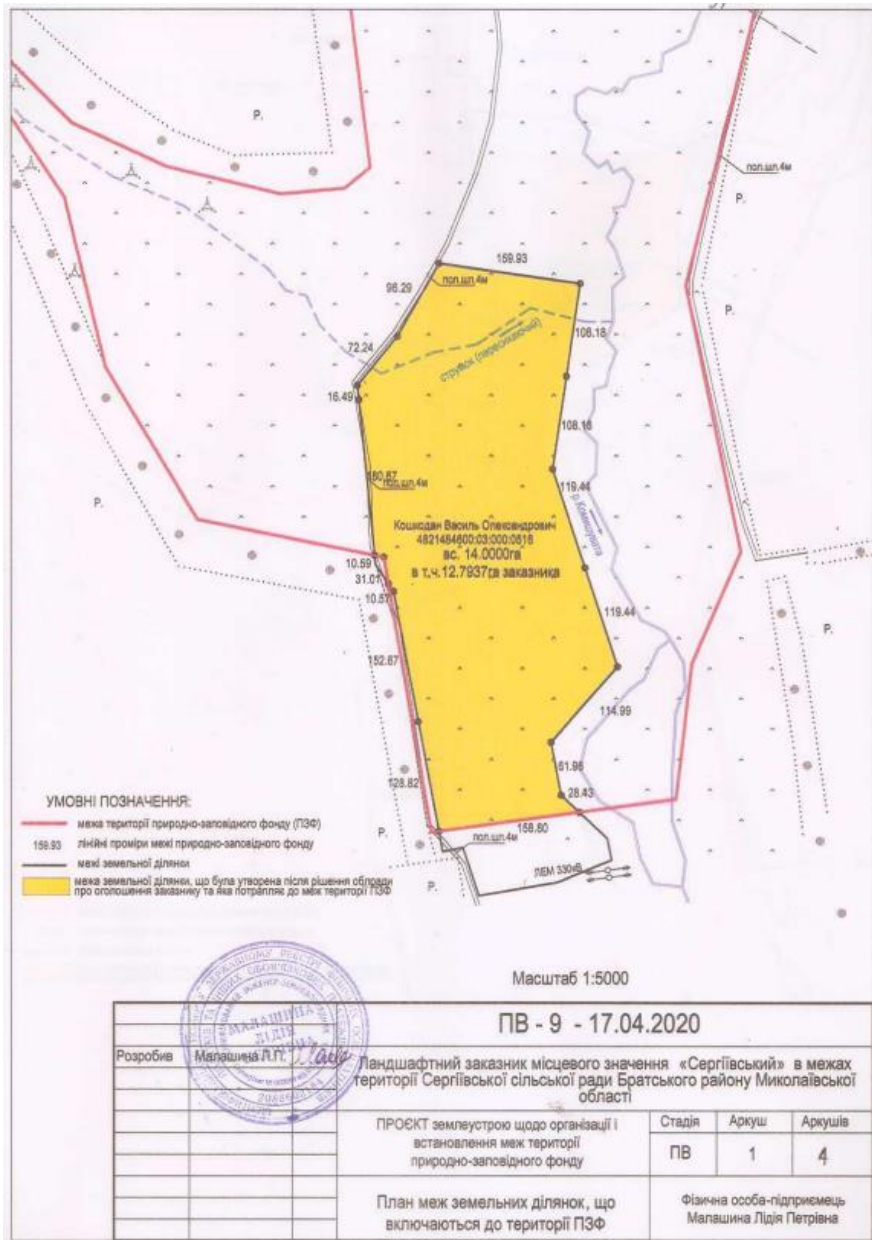
1985 року
года

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

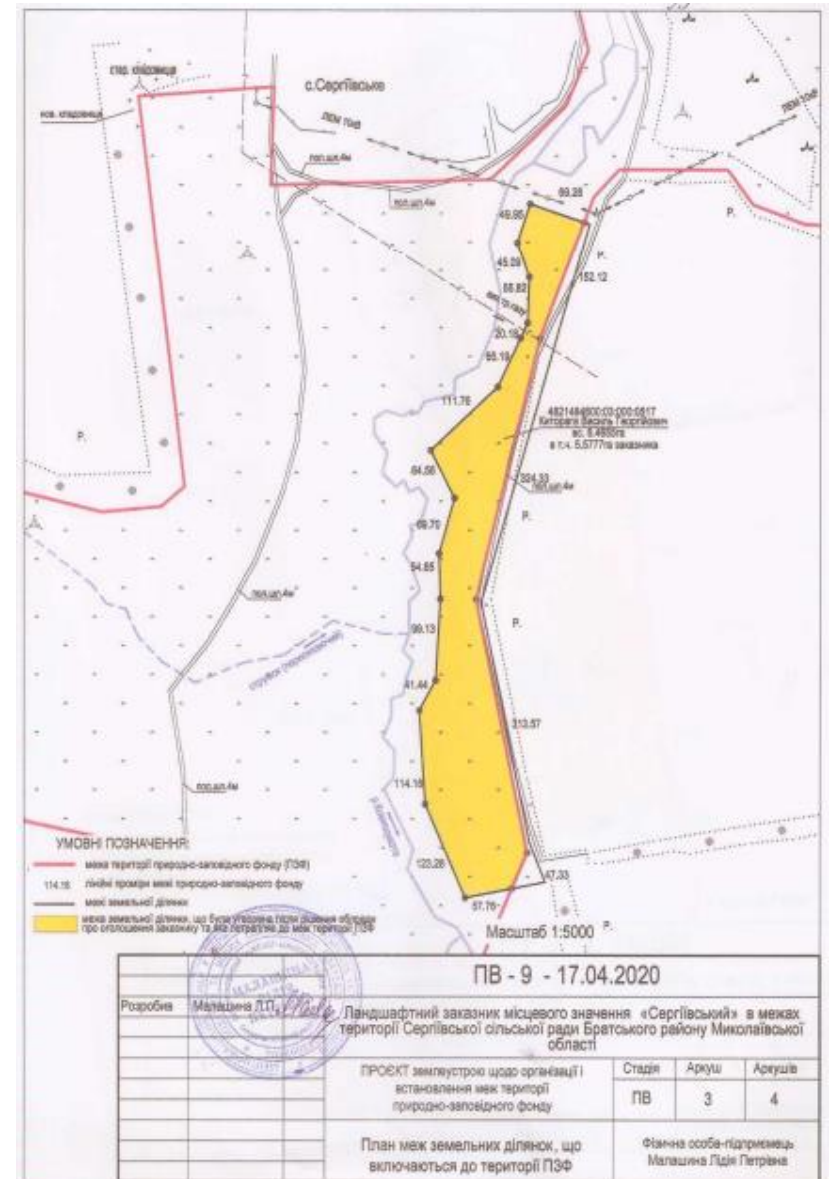
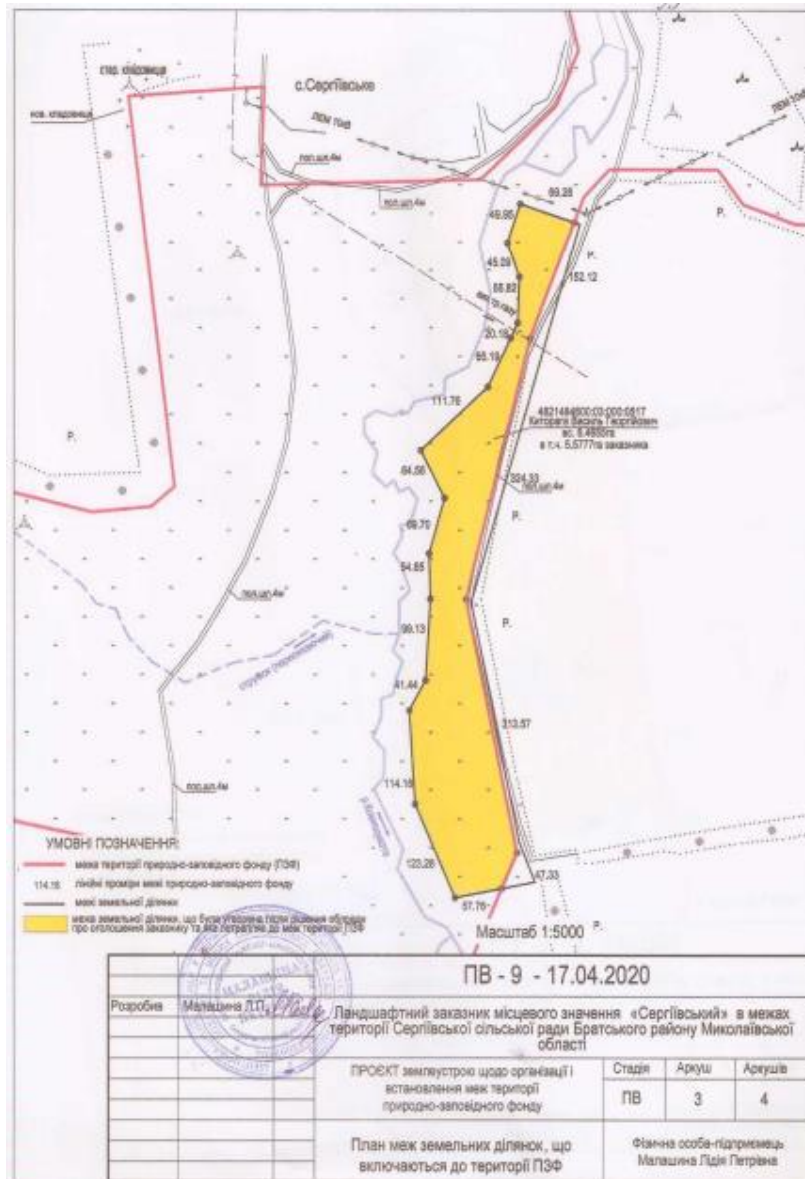
В. № 030225

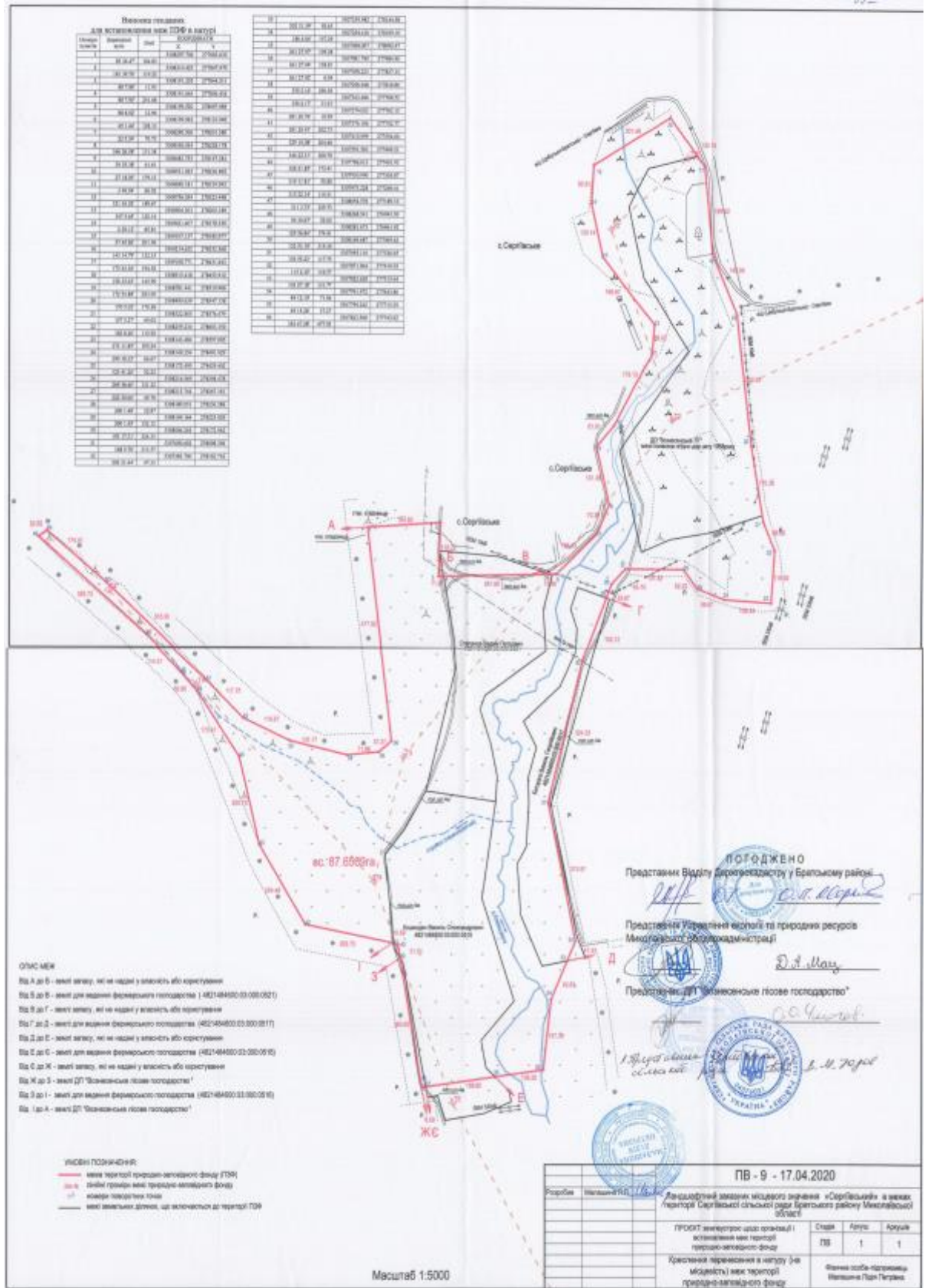
ДОДАТОК J

ДОДАТОК К

ДОДАТОК L

ДОДАТОК М

АКТ

перенесення в натуру (на місцевість) меж території ПЗФ ландшафтного заказника місцевого значення «Сергіївський» в межах території Сергіївської сільської ради Братського району Миколаївської області

« » 30 жовтня 2020 року

Ми, що нижче підписалися:

1. Інженер-землевпорядник Малашина Лідія Петрівна;
2. Представник Сергіївської сільської ради
3. Представник Відділу у Братському районі Головного управління Держгеокадастру Миколаївській області
4. Представник ДП «Вознесенське ЛГ»

склали цей акт про таке:

1. Межі території природно-заповідного фонду — ландшафтного заказника місцевого значення «Сергіївський» в межах території Сергіївської сільської ради Братського району Миколаївської області, площею 87,6569га, закріплені в натурі (на місцевості) межовими знаками встановленого зразка у кількості шт, які зазначено на кресленні перенесення в натуру (на місцевість).
2. Представник замовника — управління екології та природних ресурсів Миколаївської облдержадміністрації претензій щодо меж та конфігурації території ландшафтного заказника місцевого значення «Сергіївський» не має.
3. Власниками/користувачами суміжних земельних ділянок претензій до існуючих меж не заявлено.
4. Власниками/користувачами земельних ділянок, які включаються до території ландшафтного заказника місцевого значення «Сергіївський» претензій не заявлено.
5. Межові знаки пред'явлені та передані на зберігання представнику Сергіївської сільської ради який попереджений про адміністративну відповідальність за знищення межових знаків згідно з пунктом "е" частини першої статті 211 Земельного кодексу України та статті 56 Кодексу України про адміністративні правопорушення ознайомлений.
6. Цей акт складений у трьох примірниках

Інженер-землевпорядник Малашина Л.П.

Представник Відділу у Братському районі Головного управління Держгеокадастру у Миколаївській області

Представник Сергіївської сільської ради

Представник управління екології та природних ресурсів Миколаївської облдержадміністрації

Представник ДП «Вознесенське ЛГ»

ДОДАТОК N

Каталог
координат зовнішніх меж

Номера пунктів	Кути(ліві)	Дирекційні кути	Лінії	КООРДИНАТИ	
				X	Y
1	87 12.81'			5308297.706	277683.630
2	83 54.71'	85 34.47'	164.83	5308310.425	277847.970
3	86 28.12'	181 39.76'	119.22	5308191.255	277844.511
4	179 59.93'	88 7.88'	11.93	5308191.644	277856.434
5	179 59.93'	88 7.95'	241.68	5308199.520	278097.989
6	136 53.42'	88 8.02'	12.96	5308199.942	278110.940
7	157 4.10'	45 1.44'	128.13	5308290.506	278201.580
8	144 21.04'	22 5.54'	70.72	5308356.034	278228.178
9	126 33.20'	346 26.58'	131.38	5308483.753	278197.381
10	167 25.55'	39 53.38'	61.61	5308531.025	278236.892
11	156 30.62'	27 18.93'	179.13	5308690.181	278319.093
12	137 34.97'	3 49.54'	66.02	5308756.054	278323.498
13	154 18.87'	321 24.52'	189.67	5308904.303	278205.189
14	164 36.53'	347 5.65'	120.14	5309021.407	278178.356
15	124 43.30'	2 29.12'	85.81	5309107.137	278182.077
16	94 31.03'	57 45.82'	201.56	5309214.652	278352.568
17	149 31.43'	143 14.79'	132.15	5309108.771	278431.643
18	162 52.27'	173 43.36'	194.52	5308915.418	278452.912
19	163 41.76'	156 35.63'	145.99	5308781.441	278510.906
20	177 11.15'	172 53.88'	293.05	5308490.639	278547.138
21	167 0.25'	170 5.02'	170.38	5308322.805	278576.479
22	153 57.01'	157 5.27'	69.02	5308259.230	278603.350
23	89 56.42'	183 8.26'	115.92	5308143.484	278597.005
24	162 53.53'	273 11.85'	105.24	5308149.354	278491.929
25	146 37.05'	290 18.32'	66.67	5308172.490	278429.402
26	125 57.14'	323 41.26'	52.22	5308214.569	278398.478
27	132 51.66'	269 38.40'	131.32	5308213.744	278267.161
28	157 31.42'	222 30.06'	45.70	5308180.051	278236.286
29	179 59.97'	200 1.48'	32.87	5308149.164	278225.029
		200 1.45'	152.12		

79

30	173 15.86'	193 17.31'	324.33	5308006.244	278172.942
31	154 52.47'	168 9.78'	313.57	5307690.602	278098.394
32	145 38.34'	202 31.44'	47.33	5307383.700	278162.716
33	179 59.95'	202 31.39'	92.63	5307339.982	278144.586
34	163 32.65'	186 4.04'	157.29	5307254.416	278109.103
35	104 36.07'	261 27.97'	109.28	5307098.007	278092.478
36	179 59.97'	261 27.94'	158.81	5307081.790	277984.404
37	179 59.98'	261 27.92'	8.59	5307058.223	277827.357
38	91 25.75'	350 2.16'	290.92	5307056.948	277818.861
39	179 60.00'	350 2.17'	31.01	5307343.484	277768.523
40	111 18.59'	281 20.76'	10.59	5307374.023	277763.158
41	179 59.85'	281 20.91'	202.73	5307376.106	277752.777
42	132 10.83'	329 10.08'	204.46	5307415.999	277554.009
43	162 47.77'	346 22.31'	200.70	5307591.563	277449.219
44	159 59.54'	326 21.85'	173.41	5307786.613	277401.930
45	172 49.96'	319 11.81'	55.80	5307930.990	277305.876
46	176 10.33'	315 22.14'	114.31	5307973.228	277269.413
47	175 41.59'	311 3.73'	325.73	5308054.576	277189.106
48	76 33.06'	54 30.67'	22.62	5308268.541	276943.506
49	104 33.83'	129 56.84'	174.41	5308281.673	276961.924
50	177 3.65'	132 53.19'	315.30	5308169.687	277095.633
51	177 57.96'	134 55.23'	117.75	5307955.110	277326.654
52	160 7.09'	115 2.32'	116.57	5307871.964	277410.031
53	168 24.85'	103 27.18'	131.77	5307822.628	277515.646
54	160 44.92'	84 12.10'	71.96	5307791.972	277643.801
55	145 3.16'	49 15.26'	37.27	5307799.242	277715.393
56	123 32.02'	352 47.28'	477.92	5307823.568	277743.629

Площа 87.6569 га
Периметр 7779.02 м

Склала *Малашин* Д.П. Малашина

ДОДАТОК О

Журнал тахеометричної зйомки #1 - 53 -

		X	Y
Точка стояння	T4'	5308150.8861	277101.7734
Точка орієнтування	T4'	5307946.0691	277304.3142
Початкове орієнтування	0° 00' 00"		

Назва точки	Горизонт. кут (D.m'css)	Відстань, м	Координати точок, м	
			X	Y
1	171° 01' 51"	197.518	5308267.961	276942.6921
2	178° 03' 20"	191.280	5308282.254	276962.7383
3	181° 08' 24"	127.402	5308243.239	277014.0118
4	184° 44' 01"	103.269	5308230.057	277035.4675
5	174° 51' 14"	82.135	5308190.97	277054.297
6	184° 49' 15"	32.365	5308175.73	277081.0307
7	226° 16' 03"	26.563	5308177.439	277102.5093
8	301° 14' 56"	38.395	5308159.34	277137.173
9	328° 28' 49"	50.234	5308138.903	277150.557
10	353° 34' 37"	84.742	5308097.675	277167.7263
11	355° 00' 11"	119.195	5308073.755	277192.6489
12	109° 58' 23"	20.884	5308142.157	277082.8015
13	152° 41' 01"	72.555	5308173.311	277032.7712
14	164° 19' 26"	108.997	5308204.797	277007.0421
15	348° 36' 53"	132.467	5308076.936	277211.6779
16	358° 53' 10"	167.433	5308034.145	277221.7947

Виконав *Малець* Л.П. Малашина

Журнал тахеометричної зйомки #2 - 55 -

		X	Y
Точка стояння	T4'	5307946.0691	277304.3142
Точка орієнтування	T4	5307513.3425	277706.8568
Початкове орієнтування	0° 00' 00"		

Назва точки	Горизонт. кут (D.m'css)	Відстань, м	Координати точок, м	
			X	Y
17	37° 01' 05"	15.160	5307930.990	277305.876
18	7° 15' 47"	85.008	5307877.007	277353.881
19	11° 27' 23"	186.963	5307786.613	277401.930
20	347° 57' 35"	129.103	5307871.964	277410.032
21	343° 13' 12"	244.743	5307822.628	277515.646
22	354° 42' 12"	204.164	5307810.059	277456.576
23	349° 01' 58"	286.555	5307777.222	277535.841
24	337° 20' 40"	372.823	5307791.972	277643.801
25	332° 35' 09"	436.513	5307799.242	277715.393
26	349° 19' 38"	405.844	5307705.251	277630.989
27	350° 24' 21"	436.319	5307680.603	277650.583
28	349° 13' 37"	458.065	5307674.911	277673.498
29	351° 19' 38"	490.979	5307641.123	277689.111
30	351° 56' 30"	532.882	5307610.634	277718.375
31	346° 40' 50"	563.292	5307633.121	277772.674
32	351° 15' 31"	561.639	5307597.761	277744.904
33	354° 03' 52"	562.812	5307575.839	277728.208
34	359° 36' 24"	641.934	5307479.069	277744.758
35	4° 24' 25"	714.383	5307387.170	277749.258
36	351° 19' 58"	580.000	5307585.785	277758.842
37	346° 11' 53"	611.874	5307610.425	277815.912
38	4° 11' 49"	733.331	5307374.023	277763.158
39	17° 42' 26"	585.937	5307415.999	277554.009
40	20° 41' 53"	382.977	5307591.564	277449.219
41	21° 19' 56"	199.288	5307760.773	277377.671
42	25° 27' 53"	89.038	5307861.136	277331.038

Виконав *Малець* Л.П. Малашина

ДОДАТОК Р

Журнал тахеометричної зйомки №3

		X	Y
Точка стояння	T3	5307789.4862	277771.9401
Точка орієнтування	T4	5307513.3425	277706.8568
Початкове орієнтування	0° 00' 00"		

Назва точки	Горизонт. кут (D.mms)	Відстань, м	Координати точок, м	
			X	Y
43	127° 01' 21"	44.306	5307823.568	277743.629
44	156° 52' 51"	515.836	5308297.707	277683.631
45	162° 59' 43"	528.588	5308316.947	277737.434
46	166° 21' 52"	533.874	5308323.349	277768.458
47	172° 28' 08"	563.268	5308349.939	277828.179
48	174° 30' 51"	562.249	5308346.565	277848.013
49	172° 55' 18"	504.329	5308290.881	277826.263
50	175° 45' 27"	504.124	5308287.377	277850.971
51	179° 30' 44"	481.893	5308259.453	277878.489
52	191° 26' 39"	498.542	5308242.394	277980.313
53	175° 45' 58"	460.763	5308244.542	277844.235
54	179° 44' 07"	370.179	5308150.182	277855.193
55	183° 13' 50"	336.331	5308111.980	277867.421
56	197° 05' 33"	226.314	5307984.776	277886.307
57	200° 16' 48"	209.925	5307964.455	277887.933
58	216° 35' 45"	140.237	5307879.896	277879.143
59	238° 59' 25"	95.317	5307818.542	277862.721
60	298° 54' 35"	79.659	5307736.007	277830.979
61	332° 01' 48"	113.182	5307680.013	277800.677
62	317° 55' 40"	193.318	5307620.097	277865.103
63	296° 25' 18"	198.719	5307662.597	277924.873
64	290° 23' 31"	256.197	5307647.509	277985.199
65	286° 42' 03"	283.713	5307647.790	278017.735
66	290° 58' 43"	287.869	5307627.512	278009.916
67	291° 52' 10"	305.240	5307613.835	278021.576
68	296° 05' 20"	312.506	5307591.338	278013.595
69	298° 49' 24"	321.495	5307574.009	278010.538
70	301° 09' 55"	314.859	5307569.085	277996.794
71	303° 53' 01"	330.880	5307546.924	277996.985
72	307° 59' 01"	343.203	5307521.844	277986.780
73	307° 45' 33"	363.632	5307506.807	278000.677
74	311° 04' 34"	390.826	5307471.952	277999.793
75	313° 29' 28"	395.221	5307458.960	277988.623
76	314° 41' 18"	475.458	5307386.495	278024.246
77	294° 44' 33"	472.752	5307498.404	278144.452
78	275° 27' 26"	351.170	5307676.785	278104.535
79	272° 06' 11"	344.732	5307698.144	278104.350
80	245° 28' 09"	374.285	5307862.628	278139.009
81	230° 27' 59"	443.559	5307985.819	278169.681
82	228° 37' 27"	454.469	5308003.644	278172.787
83	226° 52' 20"	480.510	5308028.768	278188.634
84	222° 24' 20"	548.552	5308098.867	278224.923
85	217° 47' 19"	617.591	5308177.727	278252.240
86	218° 24' 24"	597.298	5308159.936	278240.482
87	217° 58' 15"	599.758	5308165.031	278239.568

Назва точки	Горизонт. кут (D.mms)	Відстань, м	Координати точок, м	
			X	Y
88	218° 14' 22"	593.876	5308159.172	278236.721
89	219° 09' 58"	640.646	5308180.126	278279.708
90	219° 58' 44"	693.353	5308204.750	278327.183
91	217° 12' 28"	648.908	5308202.509	278272.434
92	213° 10' 43"	564.568	5308178.536	278181.059
93	207° 47' 59"	538.875	5308195.800	278125.911
94	205° 37' 35"	682.616	5308320.818	278200.488
95	206° 53' 42"	656.907	5308291.549	278195.568
96	206° 11' 42"	660.126	5308299.173	278191.447
97	206° 21' 55"	641.044	5308290.286	278172.111
98	205° 34' 15"	638.233	5308286.657	278172.143
99	204° 41' 60"	595.102	5308258.678	278138.008
100	202° 39' 15"	592.865	5308269.634	278119.714
101	208° 03' 10"	577.447	5308236.246	278137.797
102	204° 40' 24"	561.635	5308232.451	278117.217
103	204° 19' 56"	554.488	5308228.836	278110.214
104	201° 41' 54"	526.533	5308221.006	278073.648
105	197° 10' 27"	506.869	5308226.506	278028.708
106	202° 45' 09"	520.863	5308210.797	278078.201
107	204° 23' 59"	527.172	5308206.814	278094.039
108	197° 50' 31"	463.577	5308186.417	278011.419
109	191° 56' 34"	445.183	5308192.285	277961.522
110	184° 57' 28"	427.073	5308195.149	277905.468
111	179° 36' 39"	430.226	5308208.900	277867.787
112	179° 19' 18"	417.517	5308196.974	277862.901
113	279° 27' 17"	265.359	5307687.012	278016.714
114	275° 56' 03"	272.715	5307699.818	278029.492
115	269° 54' 29"	253.447	5307731.741	278018.721
116	267° 21' 43"	241.790	5307744.910	278009.586
117	262° 00' 39"	249.195	5307766.586	278020.080
118	259° 12' 51"	245.317	5307778.888	278017.028
119	258° 29' 53"	257.707	5307781.572	278029.526
120	252° 09' 57"	267.027	5307810.773	278038.118
121	248° 49' 10"	258.020	5307825.033	278027.500
122	249° 39' 21"	245.697	5307819.780	278015.762
123	246° 16' 26"	241.460	5307833.340	278009.385
124	247° 44' 19"	230.406	5307825.527	277999.510
125	242° 43' 14"	217.327	5307842.127	277982.796
126	237° 08' 49"	230.353	5307866.725	277988.957
127	230° 29' 11"	224.432	5307888.757	277973.224
128	226° 17' 43"	233.282	5307907.686	277973.061
129	226° 02' 07"	250.757	5307917.519	277987.548
130	229° 27' 28"	265.242	5307911.059	278007.680
131	229° 09' 15"	277.413	5307917.942	278017.821
132	230° 28' 14"	282.353	5307914.446	278025.137
133	228° 42' 51"	296.773	5307928.922	278033.917
134	230° 12' 02"	331.683	5307937.678	278068.678
135	227° 22' 40"	342.873	5307957.597	278070.772
136	227° 30' 55"	374.006	5307972.078	278098.346
137	223° 11' 50"	413.962	5308018.213	278116.974
138	223° 01' 04"	428.678	5308027.573	278128.662

ДОДАТОК Q

Назва точки	Горизонт. кут (D. ттсс)	Відстань, м	Координати точок, м	
			X	Y
139	221°.27'43"	422.479	5308033.477	278116.842
140	218°.58'56"	445.280	5308062.131	278123.990
141	212°.10'40"	474.418	5308122.367	278109.968
142	208°.46'57"	534.092	5308186.117	278129.625
143	208°.11'27"	559.418	5308208.772	278142.275
144	208°.51'20"	581.681	5308220.960	278162.046
145	208°.17'48"	686.041	5308304.333	278228.375
146	208°.46'59"	712.500	5308318.603	278249.111
147	207°.10'32"	728.376	5308343.866	278244.376
148	207°.02'46"	754.167	5308364.597	278259.808

ДОДАТОК Р

Журнал тахеометричної зйомки №4

		X	Y
Точка стояння	T2	5308545.2427	278368.0541
Точка орієнтування	T3	5307789.4862	277771.9401
Початкове орієнтування	0° 00' 00"		

Назва точки	Горизонт. кут (D.mms)	Відстань, м	Координати точок, м	
			X	Y
149	2° 59' 37"	181.823	5308408.560	278248.149
150	13° 36' 57"	169.560	5308440.574	278234.656
151	23° 38' 27"	151.541	5308473.879	278234.369
152	30° 18' 53"	149.602	5308490.607	278228.785
153	37° 49' 19"	139.599	5308511.676	278232.550
154	46° 52' 28"	116.478	5308535.373	278251.995
155	67° 13' 38"	100.638	5308572.124	278271.073
156	79° 09' 26"	92.096	5308587.657	278286.307
157	85° 55' 14"	94.013	5308598.066	278290.285
158	90° 03' 01"	85.351	5308598.159	278301.087
159	127° 53' 32"	112.128	5308654.114	278341.227
160	135° 42' 51"	119.292	5308663.877	278355.542
161	150° 35' 33"	160.322	5308703.652	278392.741
162	157° 02' 40"	180.543	5308719.379	278415.724
163	152° 17' 07"	234.953	5308776.223	278411.075
164	141° 00' 29"	301.806	5308847.024	278364.225
165	135° 49' 23"	268.298	5308812.114	278340.420
166	139° 42' 48"	214.399	5308759.508	278360.491
167	130° 06' 52"	151.798	5308693.930	278337.478
168	111° 59' 32"	136.420	5308663.691	278300.375
169	99° 58' 19"	112.733	5308629.332	278292.968
170	85° 32' 13"	129.524	5308617.300	278260.424
171	57° 22' 08"	131.634	5308558.166	278237.056
172	40° 18' 21"	171.090	5308511.340	278200.357
173	31° 38' 51"	185.316	5308481.595	278194.011
174	2° 44' 06"	224.035	5308376.162	278221.073
175	366° 36' 09"	274.020	5308320.416	278211.401
176	347° 05' 19"	375.690	5308205.739	278207.181
177	345° 49' 45"	348.542	5308227.067	278225.765
178	349° 11' 36"	315.117	5308265.825	278222.751
179	347° 13' 16"	309.645	5308285.730	278234.816
180	344° 21' 52"	324.230	5308245.975	278243.299
181	342° 24' 08"	284.402	5308279.142	278267.680
182	341° 52' 59"	236.465	5308323.249	278286.604
183	345° 07' 42"	205.860	5308356.304	278286.318
184	356° 30' 22"	172.709	5308403.374	278269.558
185	7° 36' 11"	166.680	5308429.182	278248.421
186	15° 23' 19"	158.421	5308451.353	278240.454
187	21° 56' 57"	142.003	5308474.701	278244.811
188	33° 21' 12"	118.582	5308507.849	278255.523
189	52° 48' 24"	91.149	5308546.948	278276.921
190	74° 44' 34"	86.201	5308578.935	278288.710
191	103° 40' 02"	73.797	5308603.342	278322.551
192	132° 10' 21"	96.496	5308640.398	278352.024
193	153° 33' 08"	143.263	5308685.489	278397.393

Назва точки	Горизонт. кут (D.mms)	Відстань, м	Координати точок, м	
			X	Y
194	146° 05' 59"	360.630	5308904.827	278395.500
195	154° 24' 51"	348.292	5308885.041	278444.502
196	173° 36' 53"	249.657	5308757.241	278499.908
197	176° 27' 17"	137.029	5308657.873	278446.101
198	189° 52' 24"	89.658	5308605.075	278434.828
199	244° 55' 19"	133.375	5308514.816	278497.912
200	259° 30' 46"	165.414	5308468.152	278514.406
201	266° 29' 58"	154.130	5308457.357	278494.672
202	246° 13' 12"	89.830	5308522.774	278455.029
203	258° 50' 35"	67.913	5308514.297	278428.507
204	322° 05' 22"	63.624	5308481.620	278367.660
205	311° 31' 10"	106.016	5308440.907	278386.856
206	297° 02' 12"	207.169	5308357.025	278454.617
207	294° 59' 12"	327.820	5308252.502	278515.596
208	297° 20' 27"	329.281	5308245.358	278504.050
209	302° 42' 11"	398.072	5308168.930	278497.862
210	308° 21' 16"	401.228	5308154.907	278460.907
211	315° 56' 14"	312.099	5308234.740	278399.582
212	321° 52' 41"	320.255	5308224.988	278367.254
213	330° 12' 24"	307.183	5308241.412	278322.799
214	324° 03' 14"	274.225	5308271.243	278356.958
215	323° 32' 27"	219.081	5308326.271	278361.150
216	310° 28' 07"	296.799	5308254.163	278426.040
217	302° 30' 22"	288.000	5308273.310	278462.905
218	288° 33' 31"	287.807	5308304.351	278525.547
219	287° 30' 31"	288.074	5308307.057	278530.085
220	281° 01' 02"	301.822	5308316.481	278564.942
221	284° 37' 36"	344.580	5308270.441	278575.947
222	290° 56' 32"	480.783	5308132.309	278614.302
223	290° 17' 02"	487.542	5308129.327	278622.438
224	283° 22' 56"	489.292	5308161.537	278671.660
225	283° 57' 46"	481.524	5308164.620	278662.998
226	326° 11' 19"	348.647	5308197.649	278340.981
227	316° 14' 38"	346.509	5308200.324	278401.215
228	312° 29' 46"	390.708	5308159.603	278430.782
229	302° 52' 28"	434.364	5308134.200	278508.468
230	295° 27' 41"	469.316	5308124.411	278575.800
231	289° 53' 38"	491.301	5308127.875	278627.247
232	288° 41' 01"	482.051	5308141.196	278630.960
233	286° 36' 12"	443.611	5308182.443	278623.332
234	281° 07' 15"	379.287	5308257.321	278614.955
235	277° 43' 58"	327.697	5308309.525	278595.700
236	272° 06' 16"	278.557	5308364.817	278580.281
237	271° 33' 60"	255.376	5308381.665	278564.165
238	257° 35' 22"	221.857	5308448.494	278567.704
239	259° 17' 52"	211.298	5308447.470	278555.371
240	243° 17' 46"	190.671	5308507.029	278554.857
241	243° 43' 09"	186.002	5308506.621	278550.002
242	225° 11' 16"	177.741	5308565.509	278544.636
243	206° 00' 56"	188.294	5308626.955	278537.694
244	193° 08' 13"	209.974	5308676.236	278532.158

ДОДАТОК S

Назва точки	Горизонт. кут (D.mms)	Відстань, м	Координати точки, м	
			X	Y
245	179° 54' 06"	254.989	5308745.719	278525.625
246	172° 15' 58"	296.432	5308800.575	278518.644
247	173° 11' 24"	295.001	5308796.893	278521.995
248	172° 37' 25"	301.883	5308804.308	278523.032
249	174° 33' 07"	291.455	5308790.183	278526.010
250	181° 44' 37"	334.547	5308801.488	278583.136
251	175° 39' 36"	316.350	5308807.740	278544.612
252	167° 36' 10"	324.202	5308836.960	278509.503
253	157° 51' 18"	362.559	5308893.547	278468.716
254	154° 38' 46"	379.777	5308915.418	278452.912
255	154° 01' 21"	404.114	5308940.099	278454.058

ДОДАТОК Т

Журнал тахеометричної зйомки №5

		X	Y
Точка стояння	T2'	5308966.1931	278223.5580
Точка орієнтування	T2	5308545.2427	278366.0541
Початкове орієнтування	0° 00' 00"		

Назва точки	Горизонт. кут (D.mms)	Відстань, м	Координати точок, м	
			X	Y
256	262° 37' 24"	238.289	5309071.855	278437.140
257	254° 31' 36"	252.246	5309108.771	278431.643
258	261° 53' 17"	248.258	5309079.122	278444.645
259	248° 30' 18"	263.733	5309137.266	278424.280
260	233° 48' 46"	295.585	5309208.714	278392.538
261	225° 26' 10"	318.598	5309251.341	278365.669
262	222° 08' 06"	317.702	5309258.227	278348.661
263	213° 32' 20"	297.719	5309254.307	278298.572
264	219° 15' 50"	259.462	5309209.510	278313.653
265	224° 21' 42"	295.262	5309232.878	278350.283
266	225° 40' 41"	290.430	5309225.581	278354.203
267	227° 11' 42"	260.196	5309195.398	278346.713
268	236° 48' 24"	242.079	5309157.271	278372.190
269	244° 21' 56"	227.015	5309125.536	278385.255
270	249° 20' 20"	248.067	5309124.339	278414.679
271	259° 39' 30"	208.075	5309067.981	278405.037
272	263° 41' 59"	186.126	5309045.576	278391.907

Журнал тахеометричної зйомки №6

		X	Y
Точка стояння	T2''	5309126.5108	278394.4775
Точка орієнтування	T2'	5308966.1931	278223.5580
Початкове орієнтування	0° 00' 00"		

Назва точки	Горизонт. кут (D.mms)	Відстань, м	Координати точок, м	
			X	Y
273	355° 16' 02"	87.681	5309061.454	278335.693
274	19° 59' 23"	100.965	5309086.774	278301.661
275	33° 18' 13"	140.257	5309102.486	278256.294
276	341° 20' 52"	162.025	5308983.692	278317.960
277	333° 24' 19"	136.889	5308998.073	278347.124
278	313° 46' 25"	174.480	5308952.041	278392.630
279	328° 28' 52"	245.584	5308889.647	278329.615
280	335° 50' 04"	220.302	5308923.226	278309.576
281	341° 57' 45"	325.042	5308841.663	278237.909
282	336° 02' 01"	353.032	5308801.223	278257.292
283	326° 04' 47"	432.816	5308704.640	278297.757
284	338° 42' 52"	340.129	5308819.638	278247.792
285	339° 54' 25"	348.796	5308815.016	278237.539
286	0° 31' 16"	317.850	5308911.179	278160.681
287	15° 06' 40"	293.447	5308988.495	278135.513
288	14° 20' 20"	254.088	5309003.995	278171.876
289	57° 54' 33"	197.945	5309176.882	278203.049
290	66° 58' 50"	163.942	5309192.705	278244.494
291	70° 15' 11"	181.407	5309209.111	278232.967
292	47° 22' 59"	144.478	5309137.133	278250.390

ДОДАТОК У

Журнал тахеометричної зйомки №7

		X	Y
Точка стояння	T5	5307023.4959	277888.1520
Точка орієнтування	T4	5307513.3425	277706.8568
Початкове орієнтування	0° 00' 00"		

Назва точки	Горизонт. кут (D.mms)	Відстань, м	Координати точок, м	
			X	Y
293	290° 51' 49"	63.525	5307024.110	277824.630
294	296° 29' 07"	39.920	5307027.790	277848.463
295	320° 27' 51"	83.386	5307065.383	277816.050
296	286° 46' 10"	33.292	5307021.440	277854.923
297	113° 57' 50"	128.982	5307015.276	278016.872
298	117° 34' 11"	131.151	5307006.922	278018.251
299	108° 02' 12"	164.973	5307030.040	278052.996
300	93° 44' 06"	162.996	5307069.994	278044.375
301	79° 08' 17"	138.565	5307095.218	278006.710
302	61° 49' 48"	145.215	5307132.221	277984.412
303	56° 20' 27"	175.940	5307165.778	277991.644
304	57° 25' 06"	251.030	5307223.689	278039.607
305	58° 34' 08"	270.282	5307235.726	278055.516
306	56° 43' 31"	307.871	5307271.250	278070.916
307	57° 34' 35"	324.678	5307281.883	278084.753
308	55° 31' 08"	328.761	5307292.111	278077.704
309	50° 36' 52"	324.938	5307304.033	278052.114
310	41° 16' 24"	362.959	5307362.429	278018.010
311	62° 38' 08"	314.325	5307255.885	278099.801
312	68° 42' 05"	295.329	5307227.192	278101.990
313	69° 41' 52"	268.007	5307197.950	278091.805
314	81° 39' 19"	227.911	5307132.786	278088.150
315	97° 00' 12"	206.064	5307070.924	278088.684
316	109° 10' 11"	215.478	5307027.783	278103.588
317	117° 32' 42"	213.939	5306996.552	278100.388
318	104° 29' 24"	348.498	5307058.834	278234.853
319	88° 23' 05"	361.872	5307158.616	278223.851
320	63° 16' 43"	446.605	5307350.287	278192.558
321	64° 34' 22"	464.303	5307356.003	278212.214
322	60° 04' 21"	464.013	5307380.183	278184.938
323	51° 37' 25"	526.861	5307473.612	278161.974
324	55° 27' 23"	482.114	5307417.712	278165.691

Виконав *Малашина* Л.П. Малашина

ДОДАТОК W

Земельна ділянка 6 межа територій Серетівської сільської ради Бравського району Житомирської області

Врівноважена геодезична мережа

Хіт 1

Назва пунктів	Вимірні кути	Кутові поправки	Дирекційні кути	Вимірні лінії	Кути нахилу	Приведені лінії	Лінійні поправки	Врівноваж. лінії	Прирости координат		Координати пунктів	
									X	Y	X	Y
Бравське Серетівське	86°39.450'	+00.347'	26°56.660'									
T1	130°07.967'	+00.022'	293°36.457'	997.8500	0°00.000'	997.8500	0.0002	997.8502	399.6096	-914.3997	5308422.9990	279844.6070
T2	154°31.600'	-00.137'	243°44.443'	626.9100	0°00.000'	626.9100	-0.0005	626.9095	-277.3659	-562.2132	5308822.6086	278930.2673
T3	155°00.067'	-00.265'	218°15.908'	962.5600	0°00.000'	962.5600	-0.0010	962.5590	-755.7565	-596.1140	5308545.2427	278368.0541
T4	146°25.967'	-00.263'	193°15.708'	283.7100	0°00.000'	283.7100	-0.0003	283.7097	-276.1437	-65.0833	5307789.4862	277771.9401
T5	171°33.933'	-00.167'	159°41.412'	522.3200	0°00.000'	522.3200	-0.0005	522.3195	-489.8466	181.2952	5307513.3425	277706.8568
T6	220°24.400'	+00.055'	151°15.178'	983.6800	0°00.000'	983.6800	-0.0008	983.6792	-862.4424	473.8939	5307023.4959	277888.1520
T7	179°48.517'	+00.070'	191°39.633'	988.2200	0°00.000'	988.2200	-0.0011	988.2189	-967.8242	-199.7321	5306161.0535	278361.2459
T8	226°43.933'	+00.087'	191°28.220'	983.9400	0°00.000'	983.9400	-0.0011	983.9389	-964.2874	-195.6668	5305193.2293	278161.5138
Бравське Серетівське	328°44.433'	-00.013'	238°12.240'	434.7800	0°00.000'	434.7800	-0.0004	434.7796	-229.0839	-369.5320	5304228.9419	277965.8470
Бравське Серетівське			26°56.660'								5303999.8580	277596.3150

кутова меб'язка
 висловлена кутова меб'язка +/-
 відносна меб'язка
 висловлена відносна меб'язка
 меб'язка по X-ам в непрах
 меб'язка по Y-ам в непрах
 довжина ходу в непрах
 лінійна меб'язка в непрах

+00.267'
 0°03.162'
 1: 23329.0000
 1:2000.0000
 -0.2575
 -0.1351
 6783.9700
 0.2908

6/1

ДОДАТОК X

Висячий кіт 2

Назва пунктів	Вимірні кути	Дирекційні кути	Вимірні лінії	Кути нахилу	Прибедені лінії	Приросли координат		Координати пунктів	
						X	Y	X	Y
T1		243°44.443'							
T2	277°18.833'							5308545.2427	278368.0541
T2'		341°03.277'	445.0600	0°00.000'	445.0600	420.9504	-144.4961		
T2''	245°46.717'							5308966.1931	278223.5580
T2'''		46°49.993'	234.3400	0°00.000'	234.3400	160.3177	170.9195		
								5309126.5108	278394.4775

Висячий кіт 3

Назва пунктів	Вимірні кути	Дирекційні кути	Вимірні лінії	Кути нахилу	Прибедені лінії	Приросли координат		Координати пунктів	
						X	Y	X	Y
T3		193°15.708'							
T4	303°48.467'							5307513.3425	277706.8568
T4'		317°04.175'	591.0100	0°00.000'	591.0100	432.7266	-402.5426		
T4''	178°15.033'							5307946.0691	277304.3142
T4'''		315°19.208'	288.0500	0°00.000'	288.0500	204.8170	-202.5408		
								5308150.8861	277101.7734

Виконав: Малашина І.П.

